

22.

jazztopad

festival

14 — 23.11.2025

Wrocław

NFM

Olga Humeńczuk

Dyrektorka NFM
NFM Director

Piotr Turkiewicz

Dyrektor Artystyczny
Artistic Director

jazztopad.pl

Spis treści

Contents

4 **Olga Humeńczuk**

6 **Piotr Turkiewicz**

8 **14.11**

19.00 7 pm • NFM, Sala Główna ORLEN ORLEN Main Hall

David Murray Quartet

13 **15.11**

17.00 5 pm • NFM, foyer -1

Melting Pot Made in Wrocław

17 **15.11**

19.00 7 pm • NFM, Sala Główna ORLEN, estrada w odwróceniu
ORLEN Main Hall, reversed stage

**Luke Stewart & Marta Sánchez
Duo | Kahil El'Zabar Ethnic
Heritage Ensemble**

22 **16.11**

18.00 6 pm • NFM, Sala Główna ORLEN, estrada w odwróceniu
ORLEN Main Hall, reversed stage

**Wadada Leo Smith,
Jakob Bro, Midori Takada
with Polish Cello Quartet – premiera premiere**

26 **20.11**

19.00 7 pm • NFM, Sala Czerwona Red Hall

**Deep Listening –
Ksawery Wójciński, Xhosa Cole**

30

20.11

22.00 10 pm • Wrocław, Klubokawiarnia Mleczarnia Mleczarnia Club & Cafe

KneeJerk

33

21.11

19.00 7 pm • NFM, Sala Czerwona Red Hall

**Jeremy Rose's Disruption! |
Immanuel Wilkins
& Lutosławski Quartet – premiera premiere**

38

21.11

22.00 10 pm • Wrocław, Klubokawiarnia Mleczarnia Mleczarnia Club & Cafe

**Nebbia, Banner, Baumgärtner –
Presencia**

41

22.11

19.00 7 pm • NFM, Sala Główna ORLEN, estrada w odwróceniu
ORLEN Main Hall, reversed stage

**Joanna Duda, Sunny Kim,
Helen Svoboda –
The Great Reset – premiera premiere |
Ghosted (Oren Ambarchi, Johan Berthling, Andreas Werliin)**

46

22.11

22.00 10 pm • Wrocław, Klubokawiarnia Mleczarnia Mleczarnia Club & Cafe

ÖNDER

49

23.11

19.00 7 pm • NFM, Sala Główna ORLEN ORLEN Main Hall

**Charles Lloyd Sky Quartet
featuring Jason Moran,
Larry Grenadier
and Kweku Sumbry**

54

**Wydarzenia towarzyszące
Accompanying Events**

Olga Humeńczuk

**Dyrektorka
Narodowego Forum Muzyki**
Director
National Forum of Music

Szanowni Państwo,

z radością witam Państwa na kolejnej edycji Jazztopad Festival – wydarzenia, które na stałe wpisało się w kalendarz Narodowego Forum Muzyki oraz w pejzaż najważniejszych festiwali muzyki jazzowej i improwizowanej w Europie.

Od lat Jazztopad jest nie tylko okazją do prezentacji wybitnych artystów z całego świata, ale również przestrzenią, w której powstają nowe idee, zacierają się granice gatunkowe, a twórczość zyskuje nowe znaczenia. Jako instytucja kultury, której misją jest wspieranie ambitnych inicjatyw artystycznych, z dumą tworzymy warunki do realizacji nowych, premierowych i eksperymentalnych przedsięwzięć.

Festiwal ten niezmiennie budzi zainteresowanie zarówno znawców jazzu, jak i tych, którzy dopiero rozpoczynają swoją muzyczną podróż. To wyjątkowe miejsce spotykania się różnych spojrzeń – artystycznego, społecznego i międzypokoleniowego.

Dziękuję wszystkim, którzy przyczynili się do realizacji tegorocznej edycji – artystom, partnerom oraz zespołowi Narodowego Forum Muzyki. Szczególne wyrazy uznania kieruję do publiczności – to Państwa obecność sprawia, że ten festiwal nabiera pełnego wymiaru.

Życzę Państwu wielu niezapomnianych wrażeń oraz inspirujących doświadczeń.

Olga Humeńczuk
Dyrektorka
Narodowego Forum Muzyki

Ladies and Gentlemen,

We are delighted to welcome you to this year's Jazztopad Festival – an event that has become a fixture in the calendar of the National Forum of Music and ranks among the most important jazz and improvised music festivals in Europe.

For years, Jazztopad has not only been an opportunity to showcase superb artists from around the world, but also a space where new ideas have emerged, genre boundaries blurred, and creativity gained new meaning. As a cultural institution whose mission is to support ambitious artistic initiatives, we proudly create conditions for the realisation of new, premiere and experimental projects.

This festival consistently attracts interest from both jazz connoisseurs and those just beginning their musical journey. It is a unique place where diverse perspectives – artistic, social and intergenerational – meet.

I would like to thank everyone who has worked to realise this year's edition – the artists, partners, and the National Forum of Music team. I extend my special appreciation to the audience – it is your presence that makes this festival truly special. I wish you many unforgettable and inspiring experiences.

Olga Humeńczuk
Director
National Forum of Music

Piotr Turkiewicz

Dyrektor artystyczny
Artistic Director
Jazztopad Festival

Szanowni Państwo,

z ogromną radością zapraszam na tegoroczną edycję Jazztopad Festival. Od ponad dwudziestu lat tworzymy przestrzeń, w której muzyka improwizowana spotyka się z otwartością, odwagą twórczą i głębokim dialogiem – zarówno z artystami, jak i z naszą wyjątkową publicznością.

Od początku istnienia Jazztopadu zależało mi na tym, aby nie był on jedynie serią koncertów, lecz by stanowił miejsce realnych spotkań i załączek długofalowych relacji. Współpraca z wykonawcami opiera się dla nas na zaufaniu i wzajemnym szacunku – dzięki temu możliwe są projekty specjalne oraz zamówienia kompozytorskie, które powstają z myślą o Państwie. To właśnie te działania – pogłębione i wielowymiarowe – przesądzają o unikalnym charakterze naszego festiwalu.

W tym roku ponownie mamy zaszczyt gościć wybitnych twórców. Wśród nich są legendarni David Murray, Wadada Leo Smith, Midori Takada, a także artyści eksplorujący nowe kierunki i formy wyrazu, tacy jak Marta Sánchez, Jakob Bro

czy Luke Stewart. Każde z tych nazwisk to odrębny świat, ale wszystkie łączy otwartość na twórcze ryzyko i autentyczność.

Jazztopad to także – a może przede wszystkim – społeczność. Wierzę, że festiwal żyje nie tylko na scenie, ale również w rozmowach, spotkaniach, działaniach edukacyjnych i koncertach domowych. To właśnie te mniej spektakularne, lecz niezwykle ważne momenty tworzą trwałe więzi i sprawiają, że muzyka naprawdę może być częścią codziennego życia.

Dziękuję, że są Państwo z nami. To Wasza obecność i otwartość nadają sens temu, co robimy. Mam nadzieję, że tegoroczna edycja przyniesie nam wszystkim wiele wzruszeń, inspiracji i chwil prawdziwego skupienia.

Z wyrazami szacunku
Piotr Turkiewicz

Dear Jazz Lovers,

I am delighted to invite you to this year's edition of the Jazztopad Festival. For over twenty years, we have been providing a space where improvised music meets openness, creative courage and profound dialogue – both with artists and our exceptional audience.

From the very beginning of the festival, I wanted Jazztopad to be not just a series of concerts, but a place for real meetings and long-term relationships. For us, collaborations with artists are based on trust and mutual respect, and it is thanks to them that special projects and commissions of new works are possible, conceived with you in mind. It is these in-depth and multidimensional creations that constitute the unique character of our festival.

This year, we once again have the honour of hosting superb artists. Among them are the legendary David Murray, Wadada Leo Smith, Midori Takada, but also artists exploring new directions and forms of expression, such as Marta Sánchez, Jakob Bro, and Luke Stewart. Each of these names is a separate world, but they all share an openness to creative risk and authenticity.

Jazztopad is also – and perhaps above all – a community. I believe that the festival lives not only on stage, but in conversations, meetings, outreach activities and concerts in living rooms. It is these less spectacular but incredibly important moments that create lasting bonds and make music truly a part of everyday life.

Thank you for being with us. It is your presence and openness that give meaning to what we do. I hope that this year's edition will bring you many emotions, inspirations and moments of true meditation.

Faithfully yours,
Piotr Turkiewicz

David Murray Quartet

14.11

19.00 7 pm • NFM, Sala Główna ORLEN ORLEN Main Hall

Wykonawcy Performers

David Murray – saksofon tenorowy, klarnet basowy

tenor saxophone, bass clarinet

Marta Sánchez – fortepian piano

Luke Stewart – kontrabas double bass

Chris Beck – perkusja drums

oraz and

Francesca Cinelli – głos voice

Program Programme

Materiał z najnowszej płyty *Birdly Serenade*

Material from their latest album *Birdly Serenade*

Inauguracja 22. edycji Jazztopad Festival

22nd Jazztopad Festival Opening

inauguracją tegorocznej edycji festiwalu Jazztopad będzie koncert artysty, którego twórczość łączy w sobie całe bogactwo tego, co zwykliśmy określać jako Great Black Music. W tej zbiorczej kategorii jest miejsce dla bluesa, muzyki soul i gospel, dla zachodnioafrykańskich polirytmii i muzyki afrokaraibskiej, wreszcie dla free jazzu czy funku.

Ekstatyczny i subtelny, abstrakcyjny i głęboko zakorzeniony w tradycji – Davida Murraya opisywano wieloma pozornie sprzecznymi określeniami, a dorobek tego wielkiego saksofonisty i kłarnecisty basowego stanowi najlepszy dowód owej iluzoryczności. Murray bowiem to muzyczny poliglota oraz człowiek syntezy.

Debiutował w 1976 roku albumem *Flowers for Albert*, na którym umieścił utwory będące ukłonami w stronę gigantów awangardy: Alberta Aylera i Roscoego Mitchella. Dziś w jego liczącej kilkadziesiąt pozycji dyskografii znajdziemy zarówno płyty nagrane w towarzystwie muzyków jednoznacznie kojarzonych z free jazzem, jak i albumy wypełnione standardami. Od duetów (Randy Weston, Milford Graves) przez World Saxophone Quartet i autorski oktet po nagrania orkiestrowe – w grze Murraya obok nieskrępowanej ekspresji o pochodzeniu aylerowsko-coltrane’owskim niemal od zawsze słychać również styl dawniejszych mistrzów: Dextera Gordona czy Colemana Hawkinsa. Z kolei znakiem rozpoznawczym jego

kompozycji i aranżacji jest upodobanie do budowania nieoczywistych i wielobarwnych harmonii oraz traktowanie tych misternych struktur z odrobiną nonszalancji. To wszystko razem czyni Murraya artystą rozpoznawalnym od pierwszej frazy, niezależnie od tego, czy wywołuje free-jazzowy sztorm, czy kołysze nas w czułej balladzie.

W wywiadzie dla Polskiego Radia Murray tak opisywał swoje miejsce w świecie muzyki improwizowanej: „Do jazzu doszedłem poprzez rhythm & bluesa, a potem spotykałem na swojej drodze głównie ludzi z lewego, awangardowego skrzydła. W końcu jednak udało mi się też zagrać z tymi z prawej, bebopowej frakcji. Jestem zresztą wdzięczny losowi za ten lewicowy okres, bo niesłychanie otworzył mi głowę. Wiecie, muzyka jest dla mnie nauką – trochę wiedzy nigdy nie zaszkodzi. Historia jazzu zaś jest tak krótka, że bez większego problemu można przestudiować każdy okres, każdy styl. Koncentrowanie się na kilku wybranych dekadach jest moim zdaniem bez sensu. Trzeba brać jazz w całości. I zacząć od ragtime’ów Jamesa P. Johnsona. Strawiński je studiował, może my też powinniśmy?”.

W 2022 roku Murray wystąpił na Jazztopadzie ze swoim Brave New World Trio (z Bradem Jonesem na kontrabasie i Hamidem Drakiem na perkusji), a tym razem przyjeżdża do Wrocławia z kwartetem, który możemy usłyszeć już na dwóch nagraniach studyjnych: *Francesca* (Intakt 2024) i *Birdly Serenade* (Impulse! 2025).

Marta Sánchez jest hiszpańską pianistką mieszkającą od 2011 roku w Nowym Jorku. Dorastała w Madrycie, a do Stanów Zjednoczonych przeniosła się, by studiować jazz na Uniwersytecie Nowojorskim po otrzymaniu stypendium Fulbrighta.

Regularnie koncertuje i nagrywa ze swoim kwintetem (Roman Filiu – saksofon altowy, Jerome Sabbagh – saksofon tenorowy, Sam Anning – kontrabas, Jason Burger – perkusja) oraz triem (Savannah Harris – perkusja, Chris Tordini – kontrabas).

Luke Stewart jest kontrabasistą, ale również multiinstrumentalistą i animatorem waszyngtońskiej sceny muzycznej. Od lat prowadzi własny zespół pod nazwą Exposure Quintet, współpracując z niezwykle utytułowanymi muzykami: Edwardem Wilkersonem juniorem, Kenem Vandermarkiem, Jimem Bakerem i Avreeaylem Ra. Od samego początku jest także członkiem ważnej grupy Irreversible Entanglements. Występuje również z programem na amplifikowany kontrabas solo.

Do 2006 roku Chris Beck był jednym z najbardziej rozchwytywanych perkusistów na filadelfijskiej scenie jazzowej, a następnie przeprowadził się do Nowego Jorku. Ma na koncie kilkanaście płyt nagranych z takimi uznanymi artystami, jak Oliver Lake, Duane Eubanks, Cyrus Chestnut czy harfistka Brandee Younger oraz jeden autorski, wydany w 2018 roku, album *The Journey*. Beck jest ceniony przede wszystkim za wszechstronność i umiejętne wplatanie gospelowej żarliwości w nowoczesny jazz.

Janusz Jabłoński
(*Rozmowy Improwizowane*,
Program 2 Polskiego Radia)

The opening concert of this year's Jazztopad Festival will feature an artist whose work encompasses the full richness of what we have come to call Great Black Music. This broad category includes blues, soul, gospel, West African polyrhythms and Afro-Caribbean music, as well as free jazz and funk.

Ecstatic and subtle, abstract and deeply rooted in tradition – David Murray has been described using many seemingly contradictory terms, and the body of work of this great saxophonist and bass clarinetist is the best evidence of how illusory those contradictions really are. That's because Murray is a musical polyglot and a man of synthesis. He debuted in 1976 with the album *Flowers for Albert*, which featured pieces paying homage to avant-garde giants Albert Ayler and Roscoe Mitchell. Today, his discography includes hundreds of recordings, ranging from collaborations with musicians clearly associated with free jazz to albums filled with jazz standards. From duets (with Randy Weston or Milford Graves), through the World Saxophone Quartet and his own octet, all the way to orchestral recordings – Murray's playing combines unrestrained expression rooted in the Ayler-Coltrane tradition with the stylistic fingerprints of earlier masters like Dexter Gordon and Coleman Hawkins. His compositions and arrangements are marked by a fondness for building unexpected and colourful harmonies, often approached with a touch of nonchalance. All of this makes Murray instantly recognisable from the very first phrase, whether he's unleashing

a free jazz storm or soothing us with a tender ballad.

In an interview for Polish Radio, Murray described his place in the world of improvised music as follows: 'I came into jazz from rhythm & blues. Then some of the people that I met were on the left side of the music, kind of avant-garde players, but I ended up playing with people from both sides, bebop and avant-garde. But I'm happy that I played with people that were leaning towards the left because it gave me a more open kind of way of thinking about things. For me music is a science and it never really hurts to know some science about music. And the science of jazz itself is such a short history that I think it's important that you learn every era of what jazz is. It doesn't make sense to concentrate on just a few decades of history of jazz. You should study jazz from its onset when James P. Johnson was playing his piano rags. Stravinsky checked it out so you should check it out.'

In 2022, Murray performed at Jazztopad with his Brave New World Trio (with Brad Jones on double bass and Hamid Drake on drums). This time he returns to Wrocław with a quartet that's featured on two recent studio recordings: *Francesca* (Intakt, 2024) and *Birdly Serenade* (Impulse!, 2025).

Marta Sánchez is a Spanish pianist who has lived in New York since 2011. She grew up in Madrid and moved to the United States after receiving a Fulbright scholarship to study jazz at New York University. She regularly performs and records with her quintet (Roman Filiu – alto saxophone, Jerome Sabbagh – tenor saxophone, Sam Anning – double bass, Jason Burger – drums) and trio (Savannah Harris – drums, Chris Tordini – double bass).

Luke Stewart is a double bassist, as well as a multi-instrumentalist and key figure on Washington, D.C.'s music scene. For years, he has led his own ensemble called Exposure Quintet, working with highly acclaimed musicians like Edward Wilkerson Jr.,

Ken Vandermark, Jim Baker and Avreeayl Ra. From the beginning, he has also been a member of the influential group Irreversible Entanglements. He also performs solo using an amplified double bass.

Before he moved to New York, until 2006 Chris Beck was one of the most sought-after drummers on Philadelphia jazz scene. He has a dozen or so albums to his credit, recorded with such renowned artists as Oliver Lake, Duane Eubanks, Cyrus Chestnut, harpist Brandee Younger, and one original album, *The Journey*, released in 2018. Beck is lauded mostly for his versatility and the skillful weaving of his gospel sensitivity into modern jazz.

Janusz Jabłoński
(*Improvised Conversations*, Polish Radio 2)
Translated by Irena Wypych

Melting Pot Made in Wrocław

15.11

17.00 5 pm • **NFM, foyer -1**

Wykonawcy Performers

Katarzyna Kapela (Polska) – **skrzypce, wokal** violin, voice

Hania Derej (Amsterdam) – **fortepian** piano

Sofia Salvo (Berlin) – **saksofon barytonowy** baritone saxophone

Henrik Sandstad Dalen (Oslo) – **kontrabas** double bass

Judith Schwarz (Saalfelden) – **perkusja** drums

Partner

austriackie forum kultury ^{waw}

Czym jest improwizacja w muzyce? Fenomenem artystycznym czy społecznym? Stylem czy narzędziem? Wspólnym, tworzonym ad hoc językiem czy metodą umożliwiającą komunikację w różnych językach? Filozof usłyszy w niej coś innego niż neurolog, a lingwistę może zachwycić coś, co zniechęci fizyka, lub odwrotnie. Jedno jest pewne: każda osoba wrażliwa na dźwięki powinna przynajmniej raz w życiu doświadczyć tego momentu, kiedy cała tkanka muzyczna, cała struktura i forma wykluwa się tu i teraz, od zera. Kiedy nie ma kompozycji, na której można się oprzeć, portu, do którego można wrócić. Gdy okręt budowany jest podczas rejsu, a załoga uczy się rozwijać żagle i sterować za każdym razem od nowa, płynąc.

Kasia Kapela to skrzypaczka i wokalistka, głównym polem jej badań i twórczych poszukiwań jest polska muzyka tradycyjna. W 2012 roku została współzałożycielką wielokrotnie nagradzanego tria Sutari – jednego z najważniejszych polskich zespołów folkowych ostatnich lat. Jest też twórczynią muzyki filmowej i teatralnej.

Norweski kontrabasista Henrik Sandstad Dalen specjalizuje się w muzyce improwizowanej i jazzie. Współtworzy takie zespoły, jak sięgający po estetykę avantrockową Sex Magick Wizards, duży improwizujący skład Full Community czy freejazzowe trio Dahl/Dalen/Søvik, z którym nagrał albumy *Fairytales for Daydreamers* (2023) i *Live in Europe* (2024).

Jazztopad taką możliwość oferuje od lat: pod hasłem Melting Pot Made in Wrocław kryje się idea kreowania spotkań artystek i artystów z różnych stron świata i różnych dziedzin sztuki. W tym roku w foyer Narodowego Forum Muzyki spotyka się – jakkolwiek zagadkowo by to nie zabrzmiało – pięcioro muzyków z siedmiu krajów.

Hania Derej pochodzi ze Śląska, ale studiuje w Amsterdamie (kompozycja i aranżacja jazzowa) i Krakowie (dyrygentura), jest pianistką, chętnie sięga też po elektronikę. Właśnie skończyła dwadzieścia lat, lecz na koncie ma aż dziewięć autorskich płyt i ponad sto dwadzieścia utworów solowych i na różne składy. W tym roku zdążyła już wygrać w plebiscycie Sanki „Gazety Wyborczej” oraz wystąpić między innymi na OFF Festiwalu, Pol’and’Rocku i Męskim Graniu. Uwielbia Debussy’ego, Coreę i Jarretta, ceni Billie Eilish. Która estetyka będzie dominować w grze Hani Derej w Jazztopadowym tyglu?

Sofia Salvo to argentyńska saksofonistka barytonowa i improwizatorka pasjonująca się noise'em, free jazzem i muzyką eksperymentalną. Dorastała w Buenos Aires, a od 2019 roku mieszka w Berlinie, gdzie działa aktywnie na tamtejszej scenie alternatywnej. Jej pierwszy solowy album *ROTAROTA* został wydany w 2024 roku przez prestiżową nowojorską wytwórnię Relative Pitch Records.

Perkusistka Judith Schwarz pochodzi z Austrii, studia muzyczne ukończyła w Linzu, uczyła się też w Jazzcampusie w Bazylei. Zagrała na kilkunastu płytach, wśród których wyróżniają się nagrania z Or jazztrą Vienna Christiana Muthspiela i kwintetem chuffDRONE oraz najnowszym album *PRCDR* zrealizowany w duecie z kontrabasistą Manu Mayrem.

Argentyna, Austria, Holandia, Niemcy, Polska, Szwajcaria i Norwegia oraz jazz, swobodna improwizacja, rock, noise, muzyka tradycyjna i elektroniczna. Właśnie takie zderzenia kultur i przeróżnych muzycznych światów lubimy na Jazztopadzie. Czy któraś z estetyk zdominuje pozostałe? Czy któryś z muzyków przejmie stery i zacznie moderować muzyczną akcję? Czy artyści znajdą wspólny język? Wolno nam – artystkom i artystom, słuchaczkom i słuchaczom – wyobrażać sobie i podejmować próby przewidzenia tego, co może się zdarzyć. To część tej zabawy. Ale nikt, absolutnie nikt nie wie na pewno, jaką muzykę usłyszymy 15 listopada w foyer NFM. I właśnie o to chodzi.

Partnerem koncertu Melting Pot Made in Wrocław jest Austriackie Forum Kultury.

Janusz Jabłoński
(*Rozmowy Improwizowane*,
Program 2 Polskiego Radia)

What is improvisation in music? An artistic phenomenon or a social one? A style or a tool? A shared, spontaneously created language, or a method that allows communication across different languages? A philosopher will hear something different in it than a neurologist, and a linguist might be delighted by something that would put off a physicist – or vice versa. One thing is certain: anyone sensitive to sound should, at least once in their life, experience that moment when the whole musical fabric – the entire structure and form – is being born here and now, from nothing. When there is no composition to lean on, no safe harbour to return to. When the ship is built during the voyage, and the crew must learn to raise the sails and steer from scratch each time while they sail.

Jazztopad has offered that experience for years: under the banner Melting Pot Made in Wrocław lies the idea of creating encounters between artists from different corners of the world and various fields of art. This year, in the foyer of the National Forum of Music, five musicians from seven countries will meet – as enigmatic as that may sound.

Hania Derej is originally from Silesia but studies jazz composition and arrangement in Amsterdam and conducting in Kraków. She's a pianist who also eagerly explores electronics. She turned 20 this year, yet already has nine original albums and over 120 compositions for soloists and various ensembles to her name. This year alone, she has won the *Gazeta Wyborcza* Sanki poll and performed at OFF Festival, Pol'and'Rock and Męskie Granie. She loves Debussy, Corea and Jarrett, and she admires Billie Eilish. Which aesthetic will dominate Hania Derej's performance in the Jazztopad melting pot?

Kasia Kapela is a violinist and vocalist whose main field of research and creative exploration is Polish traditional music. In 2012, she co-founded the highly acclaimed trio Sutari – one of the most important Polish folk bands of recent years.

She also composes music for film and theatre. Henrik Sandstad Dalen, a Norwegian double bassist, specialises in improvised music and jazz. He co-creates bands such as Sex Magick Wizards, who draw on avant-rock aesthetics, the large improvising ensemble Full Community and the free jazz trio Dahl/Dalen/Søvik, with whom he released the albums *Fairytales for Daydreamers* (2023) and *Live in Europe* (2024).

Sofia Salvo is an Argentine baritone saxophonist and improviser who is passionate about noise, free jazz and experimental music. She grew up in Buenos Aires but since 2019 has lived in Berlin, where she is an active member of the local alternative scene. Her debut solo album *ROTAROTA* was released in 2024 by the prestigious New York label Relative Pitch Records.

Judith Schwarz, a drummer from Austria, completed her music studies in Linz and also studied at Jazzcampus in Basel. She has

performed on over a dozen albums, including recordings with Christian Muthspiel's Orjazztra Vienna, the quintet chuffDRONE, and her most recent duo album, *PRCDR* with double bassist Manu Mayr. Argentina, Austria, the Netherlands, Germany, Poland, Switzerland and Norway – and with them jazz, free improvisation, rock, noise, traditional music and electronics. These are the kinds of cultural and musical collisions we love at Jazztopad. Will one aesthetic dominate the others? Will one of the musicians take the lead and steer the musical action? Will the artists find a common language? We – the artists and the audience alike – are free to imagine, to try to guess what might happen. That's part of the fun. But no one, absolutely no one, knows for sure what kind of music we'll hear on November 15 in the NFM foyer. And that's precisely the point.

Partner of the Melting Pot Made in Wrocław concert: Austrian Cultural Forum.

Janusz Jabłoński
(*Improvised Conversations*, Polish Radio 2)
Translated by Irena Wypych

Luke Stewart & Marta Sánchez Duo | Kahil El'Zabar Ethnic Heritage Ensemble

15.11

19.00 7 pm • NFM, Sala Główna ORLEN, estrada w odwróceniu
ORLEN Main Hall, reversed stage

Wykonawcy Performers

Luke Stewart – kontrabas double bass

Marta Sánchez – fortepian piano

Kahil El'Zabar – instrumenty perkusyjne
drums & percussion

Corey Wilkes – trąbka trumpet

Alex Harding – saksofon barytonowy baritone saxophone

Ishmael Ali – wiolonczela cello

Pianistkę Martę Sánchez i kontrabasistę Luke'a Stewarta znamy już z koncertu kwartetu Davida Murraya i z poprzednich stron tej książki, ale ten duet jest nowym projektem i naprawdę trudno snuć przypuszczenia, co zdarzy się na scenie Sali Główniej ORLEN w NFM. To zbyt mocne osobowości, aby muzyka, jaką grają z amerykańskim gigantem saksofonu, pozwoliła przewidzieć trajektorię ich duetowego przelotu, a w przypadku twórczości obojga słowo „jazz” zdaje się ciasną i krępującą ruchy szufladką.

Marta Sánchez w swojej grze łączy niezwykłą precyzję i techniczną wirtuozerię z nieposkromionym duchem poszukiwaczki, a przysłuchując się jej twórczości, można znaleźć zarówno utwory mieszczące się w estetyce jazzowej, jak i nowatorskie

kompozycje, w których Sánchez eksperymentuje na przykład z preparacjami. Jej płyty zostały docenione przez recenzentów na całym świecie, a samą artystkę nazywa się „gwiazdą fortepianu w drodze na sam szczyt”.

Luke Stewart z kolei stawia – poza muzyką, rzecz jasna – na działalność społeczną i publicystykę jako współzałożyciel, dziennikarz i dyrektor artystyczny niekomercyjnego waszyngtońskiego serwisu CapitalBop.com. Prowadził również autorską audycję w tamtejszej rozgłośni WPFW oraz organizował wiele wydarzeń na waszyngtońskiej scenie jazzowej.

Czy duetowy koncert w ramach Jazztopadu stanie się początkiem dłuższej współpracy Marty Sánchez i Luke'a Stewarta? Na odpowiedź przyjdzie nam poczekać...

Wielki kwintet Milesa Davisa z Wayne'em Shorterem, Herbiem Hancockiem, Ronem Carterem i Tonym Williamsem działał przez mniej więcej cztery lata. Legendarny kwartet Coltrane'a z McCoyem Tynerem, Jimmym Garrisonem i Elvinem Jonesem – nieco ponad trzy. W świecie jazzu zespoły zazwyczaj żyją krótko, ale od tej reguły są na szczęście wyjątki: Sun Ra Arkestra, The Fringe George'a Garzone'a, Art Ensemble of Chicago czy też Ethnic Heritage Ensemble Kahila El'Zabara, który w ubiegłym roku obchodził jubileusz półwiecza na scenie, a tej jesieni wystąpi we Wrocławiu. Nie bez znaczenia są tu pewnie idee chicagowskiego AACM-u, który podkreśla wartość długoterminowej współpracy między muzykami, a w którego działalność Kahil El'Zabar jest zaangażowany od samego początku.

Ethnic Heritage Ensemble założył jako młody muzyk, tuż po dwudziestce. W tym zespole oraz w swoim Ritual Trio kulturuje i rozwija tradycję Great Black Music, łącząc jazz, soul, blues i elementy o rodowodzie afrykańskim w koncepcji spiritual groove – muzyki transowej opartej na powtarzalnych, organicznych strukturach. Grywa przede wszystkim na zestawie perkusyjnym, różnego rodzaju bębnach afrykańskich i kalimbie, a także śpiewa i posługuje się słowem mówionym. W młodości inspirowali go między innymi Art Blakey, Max Roach, Elvin Jones i perkusyjna tradycja Afryki Zachodniej, którą zgłębiał podczas pobytu w Ghanie i Senegalu w latach siedemdziesiątych. Z czasem rozwinął podejście bardziej minimalistyczne, akcentujące przestrzeń, brzmienie i dialog między muzykami. Współpracował z wieloma twórcami, między innymi Pharoahem Sandersem, Lesterem Bowie'm, Davidem Murrayem i Hamietem Bluiettem, pozostając wierny idei muzyki jako narzędzia umożliwiającego budowa-

nie wspólnoty i duchową ekspresję. W tym roku na scenie towarzyszyć mu będą trębacz Corey Wilkes (następca legendarnego Lestera Bowiego w Art Ensemble of Chicago), energetyczny saksofonista Alex Harding oraz Ishmael Ali – chicagowski wiolonczelista o arabsko-filipińskich korzeniach. Udział tego ostatniego artysty w zespole El'Zabara przynosi skojarzenia z wielką tradycją instrumentów smyczkowych w muzyce improwizowanej od Leroya Jenkinsa przez Abdula Waduda i Billy'ego Banga po Tomekę Reid czy Freda Lonberga-Holma.

„Uważam muzykę za tajemniczy spektakl fenomenów – mówił Kahil El'Zabar w wywiadzie dla *Rozmów Improwizowanych*. – Trąbka, perkusja, klarnet, gitara, fortepian to fizyczne instrumenty. Muzyk, człowiek, ciało – też jest instrumentem. Ale to, co tworzysz, jest bezcielesne. Rzecz jasna, muzyka to wibracje, więc jest fizykalna, ale nie da się jej dotknąć. Innymi słowy – jako muzyk wytwarzasz coś, czego nie ma. Już samo to oznacza, że musisz w procesie tworzenia wyjść poza siebie”.

Janusz Jabłoński
(*Rozmowy Improwizowane*,
Program 2 Polskiego Radia)

We already know pianist Marta Sánchez and bassist Luke Stewart from their performance with David Murray's quartet and from earlier pages of this booklet – but this duet is a brand-new project, and it's truly difficult to predict what might unfold on the stage of the ORLEN Main Hall at the NFM. These are two strong artistic personalities, so the music they play with the American saxophone giant offers little insight into the trajectory of their duet's flight. In fact, when it comes to their individual work, the term 'jazz' feels far too narrow and restrictive.

Marta Sánchez combines extraordinary precision and technical virtuosity with an untamed spirit of exploration. Listening to her music, one may encounter compositions that fall within the jazz aesthetic as well as highly original pieces where she experiments with, for example, prepared piano. Her albums have been praised by critics worldwide, and she herself has been described as "a rising star of the piano, on her way to the very top".

Luke Stewart, meanwhile, is involved in social and journalistic activism in addition to his

musical work. He is a co-founder, journalist and artistic director of CapitalBop.com, a non-profit platform based in Washington, D.C. He has also hosted his own radio show on WPFW and organised numerous events on the city's jazz scene.

Will this duet performance at Jazztopad mark the beginning of a long-term collaboration between Marta Sánchez and Luke Stewart? We'll have to wait for the answer...

Miles Davis' great quintet with Wayne Shorter, Herbie Hancock, Ron Carter and Tony Williams existed for roughly four years. John Coltrane's legendary quartet with McCoy Tyner, Jimmy Garrison and Elvin Jones lasted just a bit over three. In the world of jazz, bands often have short lifespans – but fortunately, there are exceptions. The Sun Ra Arkestra, George Garzone's The Fringe, the Art Ensemble of Chicago – and Ethnic Heritage Ensemble, led by Kahil El'Zabar, which celebrated its 50th stage anniversary last year and will be performing in Wrocław this fall. This longevity likely owes something to the philosophy of Chicago's AACM, which emphasises the value

of long-term collaboration between musicians – and this is a collective Kahil El’Zabar has been engaged with from the very beginning.

El’Zabar founded Ethnic Heritage Ensemble in his early twenties, and through this group and his Ritual Trio he continues to cultivate and evolve the tradition of Great Black Music, blending jazz, soul, blues and African-rooted elements into a concept he calls spiritual groove: trance-like music based on repetitive organic structures. He primarily plays drum kit, various African drums and the kalimba, but also sings and performs spoken word. As a young man, El’Zabar drew inspiration from Art Blakey, Max Roach, Elvin Jones and West African percussion traditions, which he studied during time spent in Ghana and Senegal in the 1970s. Over time, he developed a more minimalist approach, placing emphasis on space, tone and dialogue between musicians. He has collaborated with numerous major figures, including Pharoah Sanders, Lester Bowie, David Murray and Hamiet Bluiett, always remaining true to the idea of music as a tool for building community and expressing spiritual experience.

This year, joining him on stage will be trumpeter Corey Wilkes (the successor to the legendary Lester Bowie in the Art Ensemble of Chicago), energetic saxophonist Alex Harding and cellist Ishmael Ali, a Chicago-based musician of Arab-Filipino heritage. Ali’s presence in El’Zabar’s group evokes the rich tradition of string instruments in improvised music, from Leroy Jenkins, Abdul Wadud and Billy Bang to Tomeka Reid and Fred Lonberg-Holm.

‘I think of music as a mysterious display of phenomena,’ said Kahil El’Zabar in an interview for *Improvised Conversations*. ‘The trumpet, drums, clarinet, guitar, piano – these are physical instruments. The musician, the human being, the body – that too is an instrument. But what you create is incorporeal. Of course, music is vibration, so it is physical in a way – but you can’t touch it. In other words, as a musician, you generate something that does not exist. That alone means you must go beyond yourself in the process of creation.’

Janusz Jabłoński
(*Improvised Conversations*, Polish Radio 2)
Translated by Irena Wypych

Wadada Leo Smith, Jakob Bro, Midori Takada with Polish Cello Quartet— premiera premiere

16.11

18.00 6 pm • NFM, Sala Główna ORLEN, estrada
w odwróceniu ORLEN Main Hall, reversed stage

Wykonawcy Performers

Wadada Leo Smith – trąbka trumpet

Jakob Bro – gitara guitar

Midori Takada – instrumenty perkusyjne percussion

Polish Cello Quartet:

Tomasz Daroch, Wojciech Fudala, Krzysztof Karpeta,

Adam Krzeszowiec – wiolonczele cellos

Program Programme

Jakob Bro *Fox on Hill* – suita na trąbkę, perkusję,
marimbę, gitarę i kwartet wiolonczelowy

w 6 częściach (premiera) suite for trumpet, percussion, marimba,
guitar & cello quartet in 6 movements (premiere)

Jakob Bro jest jednym z najbardziej cenionych gitarzystów współczesnego jazzu, jednak sam uważa się przede wszystkim za kompozytora i kreatora sytuacji muzycznych – spotkań, które mogą przynieść nowe, interesujące dźwięki. Ciekawe, jak zareagowałby na pytanie, czy ma jeszcze jakieś niespełnione muzyczne marzenia. Odpowiedź nie jest bowiem oczywista, jeśli wziąć pod uwagę, że jego utwory wykonywali artyści tej klasy, co Lee Konitz, Bill Frisell, Joe Lovano, Marilyn Mazur, Jason Moran, Thomas Morgan, Palle Mikkelborg, Craig Taborn czy Ben Street. Niebawem do tego szacownego grona dołączy jeszcze dwoje muzyków światowego formatu: Midori Takada i Wadada Leo Smith. We Wrocławiu jednak Jakob Bro spotka się z nimi nie po raz pierwszy. Z Midori Takadą współpracował, tworząc ścieżkę dźwiękową do filmu *Music For Black Pigeons* (2024) – trafił na nią wykonany przez perkusistkę autorski utwór *Tan-Thejah*. Z Wadadą Leo Smithem duński gitarzysta improwizował podczas sesji, których rezultatem jest kwartetowy album *The Montclair Session* (2025, w składzie również Marilyn Crispell i Andrew Cyrille). Na zamówienie festiwalu Jazztopad Jakob Bro skomponował i wraz z wybitnymi instrumentalistami wykona utwór *Fox on Hill* – sześcioczęściową kompozycję na trąbkę, perkusję, marimbę, gitarę i kwartet wiolonczelowy.

Midori Takada po studiach na uniwersytecie tokijskim w połowie lat siedemdziesiątych zamieszkała w Berlinie Zachodnim i pracowała w tamtejszej radiowej orkiestrze symfonicznej. Po kilku latach wróciła do Japonii i zainteresowała się afrykańskimi tradycjami perkusyjnymi oraz indonezyjskim gamelanem, a świadectwem jej poszukiwań artystycznych jest między innymi kultowa płyta *Through The Looking Glass* (1981). Dziś Midori Takada jest cenioną na całym świecie kompozytorką i perkusistką uznawaną za pionierkę ambientu i minimal music.

Bywalcy i bywalczyne Jazztopadu zapewne do dziś pamiętają poprzednie wrocławskie koncerty Wadady Leo Smitha: zarówno prapremierę napisanej specjalnie na tę okazję suity *Solidarity* z Golden Quartetem i Orkiestrą Symfoniczną NFM (2014), jak i duetowy koncert z Vijayem Iyerem z roku 2019. Tym razem legendarny trębacz powraca do Wrocławia, aby wykonać – co nie zdarza się często – utwór nienapisany przez siebie.

„Wiemy, że świata nie zmieniają ani politycy, ani korporacje. Nie zmieniają, mimo że dysponują odpowiednimi instrumentami ekonomicznymi i politycznymi. Gdyby chcieli to zrobić, już dawno by zrobili. Nie odeszliśmy ani na krok od doświadczeń z I wojny światowej. Gdybyśmy wtedy wyciągnęli wnioski, ta wojna byłaby ostatnia. Tymczasem zastanówmy się, czy Beethoven odmienił ludzkość w jakiejś mierze? Oczywiście! A Ornette Coleman? Tak! Cała rzesza ludzi, którzy na całym świecie grają muzykę improwizowaną, to efekt tej zmiany. A oni przekazują dalej tradycję wolności w sztuce i niezależności w myśleniu. Ornette Coleman zmienił świat, to nie ulega wątpliwości” – mówił Wadada Leo Smith przy okazji premiery *Solidarity*, a kompozycja Jakoba Bro doskonale wpisuje się w misję ulepszania świata za pomocą dźwięków.

Polish Cello Quartet powstał w 2011 roku z inicjatywy czterech wiolonczelistów młodego pokolenia: Tomasza Darocha, Wojciecha Fudali, Krzysztofa Karpety i Adama Krzeszowca. Gra muzykę klasyczną i współczesną, ale tworzący go muzycy chętnie podejmują współpracę również z improwizatorami. Niemala w tym zasługa Narodowego Forum Muzyki, z którym kwartet jest związany od lat, a zwłaszcza festiwalu Jazztopad. To tutaj z polskimi wiolonczelistami występowali Tony Malaby (*Incantations for Improviser and Four Cellists*, 2013) oraz Nate Wooley (*Psalms from Hell* na trąbkę, sopran i kwartet wiolonczelowy, 2014). W 2019 roku płyta *Grażyna Bacewicz: Kwintety fortepianowe, Kwartet na 4 skrzypiec, Kwartet na 4 wiolonczele*, na której część repertuaru wykonał ten właśnie zespół, została nagrodzona Fryderykiem w kategorii Najwybitniejsze Nagranie Muzyki Polskiej.

Janusz Jabłoński
(*Rozmowy Improwizowane*,
Program 2 Polskiego Radia)

Jakob Bro is one of the most highly regarded guitarists in contemporary jazz. However, he sees himself primarily as a composer and creator of musical situations – encounters that can lead to new, interesting sounds. One might wonder how he would respond to a question about whether he still has any unfulfilled musical dreams. The answer is not obvious, especially considering that his compositions have been performed by artists of the calibre of Lee Konitz, Bill Frisell, Joe Lovano, Marilyn Mazur, Jason Moran, Thomas Morgan, Palle Mikkelborg, Craig Taborn and Ben Street. Soon, two more world-renowned musicians will join this distinguished group: Midori Takada and Wadada Leo Smith. But this won't be Jakob Bro's first encounter with them. He previously collaborated with Midori Takada while creating the soundtrack for the film *Music for Black Pigeons* (2024), which featured her original piece Tan-Thejah. With Wadada Leo Smith, the Danish guitarist improvised during recording sessions that resulted in the album *The Montclair Session* (2025), performed by the quartet that also includes Marilyn Crispell and Andrew Cyrille. Commissioned by the Jazztopad Festival, Jakob Bro composed *Fox on Hill* – a six-movement composition for trumpet, percussion, marimba, guitar and cello quartet, which he will perform together with outstanding instrumentalists.

After graduating from university in Tokyo, Midori Takada moved to West Berlin in the mid-1970s and worked with the local radio symphony orchestra. A few years later, she returned to Japan and became interested in African percussion traditions and Indonesian gamelan. One of the most iconic results of her artistic exploration is the cult album *Through the Looking Glass* (1981). Today, Midori Takada is a globally respected composer and percussionist, and considered a pioneer of ambient and minimal music.

Regular attendees of Jazztopad will likely still remember Wadada Leo Smith's previous concerts in Wrocław – both the world premiere of *Solidarity*, a suite written especially for the occasion and performed with his Golden

Quartet and the NFM Wrocław Philharmonic (2014), and his 2019 duet concert with Vijay Iyer. This time, the legendary trumpeter returns to Wrocław to perform a piece not written by himself – a rare occurrence.

'We know the world won't be changed by politicians or corporations. They won't do it, even though they have the economic and political tools. If they wanted to, they would have done it long ago. We haven't taken a single step away from the experiences of World War I. If we had learned anything then, that war would have been the last. But let's consider: did Beethoven change humanity in some way? Of course! And Ornette Coleman? Yes! The entire community of people around the world playing improvised music is the result of that change. And they carry forward the tradition of artistic freedom and independent thinking. Ornette Coleman changed the world – that is beyond doubt,' said Wadada Leo Smith during the premiere of *Solidarity*. Jakob Bro's composition perfectly aligns with this mission of making the world better through sound.

The Polish Cello Quartet was founded in 2011 by four young-generation cellists: Tomasz Daroch, Wojciech Fudala, Krzysztof Karpeta and Adam Krzeszowiec. They perform both classical and contemporary music, but the musicians are also eager to collaborate with improvisers. This is in no small part thanks to their long-standing relationship with the National Forum of Music, and especially the Jazztopad Festival. It was here that the Polish cellists performed with Tony Malaby (*Incantations for Improviser and Four Cellists*, 2013) and Nate Wooley (*Psalms from Hell* for trumpet, soprano and cello quartet, 2014). In 2019, the album *Bacewicz: Two Piano Quintets, Quartet for Four Violins & Quartet for Four Cellos*, part of which was performed by the quartet, won a Fryderyk Award in the category of Outstanding Recording of Polish Music.

Janusz Jabłoński
(*Improvised Conversations*, Polish Radio 2)
Translated by Irena Wypych

Deep Listening – Ksawery Wójciński, Xhosa Cole

20.11

19.00 7 pm • **NFM, Sala Czerwona** Red Hall

Wykonawcy Performers

Ksawery Wójciński – kontrabas double bass

Xhosa Cole – saksofon saxophone

Czy to jest najbardziej zaskakujący duet roku? Xhosa Cole i Ksawery Wójciński spotkają się na Jazztopadzie!

Ksawery Wójciński jest kontrabasistą o wielkiej sile przekonywania. Niezależnie od tego, czy prezentuje swoją sztukę solo, w duecie, czy w ramach większego składu, od pierwszego zagranego dźwięku ma się nieodparte wrażenie, że tu i teraz właśnie te, a nie inne dźwięki miały zabrzmieć, że w danej sytuacji niemożliwe było wymyślenie niczego odmiennego. Po kontrabas Ksawery sięgnął jako czternastolatek, przedtem grał na gitarze basowej, czasem zdarza mu się również śpiewać, a robi to chętnie i znakomicie.

Dorastał w rodzinie muzyków i nadal grywa z braćmi: pianistą Szymonem

i trębaczem Maurycym oraz z Krzysztofem Szymańdą na perkusji. Zespół ten nosi nazwę Wójciński/Szymańda Quartet i ma na koncie dwie improwizowane płyty oraz wiele świetnych koncertów. Ksawery Wójciński przez lata był członkiem legendarnego już zespołu Hera, który tworzył wraz z Wacławem Zimblem, Pawłem Postarem-czakiem i Pawłem Szpurą, współpracował też z Nicole Mitchell, Urim Caine'em, Charlesem Gayle'em, Hamidem Drakiem czy Michaellem Zerangiem. Chętnie pracuje w duetach, czego dowodem są albumy nagrane z Maniuchą Bikont, Wojciechem Jachną i Markiem Kądziałą.

Wszechstronność Ksawerego Wójcińskiego pozwoliła mu stać się filarem projektów twórczo rozwijających idee zaczerpnięte z polskiej (i nie tylko) muzyki tradycyjnej. Należy tu wymienić album *Czôczkò* (2015)

Dominika Strycharskiego, płytę wspomnianego już duetu z Maniuchą Bikont *Oj borom, borom* (2017), *Drzewiej* (2018) kwartetu Polmuz czy wreszcie dwie płyty tria Tuleje tworzonego wraz z poetką i wokalistką Gosią Zagajewską i perkusistą Wojtkiem Kurkiem – *Ciche miejsca* (2022) i *Puste ulice* (2024).

Wójciński od czasu do czasu bywa również autorem i wykonawcą piosenek, a płyty, na których prezentuje się od tej strony, są z całą pewnością warte uwagi. Jak dotąd, powstały dwie: *The Soul* (2014) oraz *Greatest Hits* (2024).

Xhosa Cole to intrygująca postać. Dorastał w Birmingham i tam ukończył studia muzyczne, a jako dwudziestodwulatek otrzymał nadawany przez BBC tytuł Młodego Muzyka Roku. Dziś – wciąż przed trzydziestką – ma na koncie trzy autorskie albumy. Debiut, *K(no)w Them, K(no)w Us* (2021), to płyta z błyskotliwymi wersjami utworów autorstwa Ornette’a Colemana, Woody’ego Shawa, Lee Morgana czy Tadda Damerona. Już tutaj słysząc z jednej strony szacunek dla historii jazzu i dojrzałość Cole’a, a z drugiej nieprawdopodobną swobodę, jaka kojarzy się może ze stylem Jamesa Cartera – o ile Carter miałby ten ciepły sound Joego Hendersona. Druga płyta, *Ibeji* (2022), to cykl duetów z perkusistami o afrykańskich korzeniach, którzy nie tylko grają, ale również sporo opowiadają o naturze rytmu, o rodowódzie clave i społecznym znaczeniu muzyki. Razem z Xhosą Colem udajemy się tutaj w podróż do źródeł. Trzeci, najnowszy album *On A Modern Genius Vol 1* (2025) wypełniają zapadające w pamięć wersje utworów Theloniousa Monka, którego Xhosa Cole darzy ogromnym szacunkiem nie tylko jako genialnego kompozytora, ale również jako uparcie autentycznego ekscentryka.

Sam zresztą o prawo do autentyczności walczy: w 2022 roku Cole występował jako muzyk oraz jako prelegent na konferencji TheirStories: Queerness in Jazz.

Xhosa Cole bez wątpienia cieszy się już statusem nowej gwiazdy brytyjskiego jazzu i wiele wskazuje na to, że na tym firmamencie będzie świecił długo i jasno jeszcze przez wiele lat, bo twórczy zenit wciąż jeszcze przed nim. Trudno za to przewidzieć, w którą stronę podaży, jest bowiem artystą równie wiarygodnym w najbardziej aksamitnej balladzie i w najdziwniejszym free. Ta ostatnia cecha łączy go właśnie z Ksawerym Wójcińskim.

O czekającym nas koncercie duetu kontrabasista mówi: „To nasz pierwszy wspólny występ, dojdzie do niego z inicjatywy Piotra Turkiewicza, spiritus movens festiwalu Jazztopad. Nie mamy żadnych ustaleń, ideą tego spotkania będzie właśnie odkrywanie siebie nawzajem w czasie rzeczywistym. Nie chcę nawet za bardzo studiować twórczości Xhosa Cole’a, żeby nie narzucać sobie z góry żadnych skojarzeń ani nie sugerować się niczym. Wierzę, że to będzie bardzo dobre, spontaniczne, czujne spotkanie”.

Janusz Jabłoński
(Rozmowy Improvizowane,
Program 2 Polskiego Radia)

Is this the most surprising duo of the year? Xhosa Cole and Ksawery Wójciński will meet at Jazztopad!

Ksawery Wójciński is a double bassist with an extraordinary power of conviction. Whether performing solo, in a duo or as part of a bigger ensemble, from the very first note he plays, you get the overwhelming sense that these are exactly the sounds that were meant to happen here and now – that in this moment, nothing else would have been possible. Ksawery first picked up the double bass at the age of 14, having previously played the bass guitar. He also occasionally sings – and does so both readily and exceptionally well.

He grew up in a family of musicians and continues to play with his brothers – pianist Szymon and trumpeter Maurycy – alongside drummer Krzysztof Szmańda. Their group – the Wójciński/Szmańda Quartet – has released two fully improvised albums and performed many outstanding concerts. For years, Ksawery Wójciński was a member of the now-legendary group Hera, alongside Wacław Zimpel, Paweł Postaremczak and Paweł Szpura. He has also collaborated with Nicole Mitchell, Uri Caine, Charles Gayle, Hamid Drake and Michael Zerang. He enjoys working in duos – as shown by albums recorded with Maniucha Bikont, Wojciech Jachna, and Marek Kądziela.

Wójciński's versatility has made him a cornerstone of projects that creatively expand on ideas rooted in traditional music, from Poland and beyond. These include Dominik Strycharski's *Czôczkò* (2015), the aforementioned duo album with Maniucha Bikont, *Oj borom, borom* (2017), Polmuz's *Drzewiej* (2019) and two albums by the trio Tuleje, formed with poet/vocalist Gosia Zagajewska and drummer Wojtek Kurek: *Ciche miejsca* (2022) and *Puste ulice* (2024).

He occasionally writes and performs songs as well. His albums in this vein – *The Soul* (2014) and *Greatest Hits* (2024) – are definitely worth a listen.

Xhosa Cole is a fascinating figure. He grew up in Birmingham and studied music there; at 22,

he was named BBC Young Jazz Musician of the Year. Now, still not yet 30, he already has three original albums to his name. His debut, *K(no)w Them, K(no)w Us* (2021), is filled with brilliant interpretations of pieces by Ornette Coleman, Woody Shaw, Lee Morgan and Tadd Dameron. Even here, one can already hear both a deep respect for jazz history and Cole's remarkable maturity – alongside a sense of freedom that brings to mind James Carter, if Carter had Joe Henderson's warm tone. His second album, *Ibeji* (2022), is a cycle of duets with percussionists of African descent, who not only play but also speak at length about the nature of rhythm, the roots of the clave and the social meaning of music. With Xhosa Cole, we embark on a journey to the source. His third and latest album, *On A Modern Genius Vol. 1* (2025), features memorable interpretations of Thelonious Monk – whom Cole deeply admires not only as a brilliant composer but also as a defiantly authentic eccentric. Cole himself continues to advocate for the right to authenticity: in 2022, he appeared as both musician and speaker at the *TheirStories: Queerness in Jazz* conference.

Xhosa Cole is undoubtedly one of the brightest rising stars in British jazz, and all signs point to him shining for many years to come – his creative peak still lies ahead. What direction he'll take is hard to predict, as he's equally convincing in a velvety ballad or in the wildest free improvisation. And that, in fact, is what connects him with Ksawery Wójciński.

Speaking about their upcoming concert, the bassist says: 'This will be our first performance together, brought about through the initiative of Piotr Turkiewicz, the spiritus movens of the Jazztopad Festival. We haven't agreed on anything in advance – the whole idea is to discover each other in real time. I don't even want to study Xhosa Cole's work too much beforehand, because I don't want to impose any associations or be influenced by anything. I believe it's going to be a very good, spontaneous and attentive encounter.'

Janusz Jabłoński
(*Improvised Conversations*, Polish Radio 2)
Translated by Irena Wypych

KneeJerk

20.11

22.00 10 pm • **Wrocław, Klubokawiarnia Mleczarnia**
Mleczarnia Club & Cafe

Wykonawcy Performers

Brian Horswill – **piano** upright piano

Cole Schmidt – **gitara** guitar

Karlis Silins – **kontrabas** double bass

Kenton Loewen – **perkusja** drums

Partner

MLECZARNIA
WŁODKOWICA 3 WROCŁAW

Czterech dżentelmenów z Vancouver: błyskotliwy i ekspresyjny pianista, który jest też fizjoterapeutą, gitarzysta obyty w graniu noise'u i organizowaniu dużych wydarzeń muzycznych, jowialny, żartujący ze wszystkiego bębniarz oraz basista zawodowo zajmujący się sprzedażą nieruchomości. Jaką muzykę może tworzyć zespół złożony z takich postaci? Najbardziej poprawna odpowiedź na to pytanie brzmi: taka grupa może grać muzykę pełną niespodzianek. I tak się dzieje, czego dowodem są dwie znakomite płyty: *Blind Painter* z 2023 roku (nagrana jeszcze w trio, bez gitarzysty) oraz najnowszy, tegoroczny album *The Speed of Dark*.

KneeJerk to kanadyjski zespół osadzony w nurcie współczesnego free jazzu, czerpiący obficie z wielu innych estetyk – od minimalizmu po noise. Dzięki temu muzyka, którą tworzą Brian Horswill (piano), Karlis Silins (kontrabas), Cole Schmidt (gitarra) oraz Kenton Loewen (perkusja), oscyluje pomiędzy kontemplacją i harmonią a napięciem i punkowym ogniem, nie rzadko sięgając obu ekstremów: momenty „prawie uporządkowane” przechodzą w niemal bezładne, intensywne odjazdy.

Sprawia to, że koncerty KneeJerk bywają zarówno wymagające, jak i poruszające. „KneeJerk to projekt free jazzowy, który bawi się minimalizmem i wywołuje chaos” – piszą o sobie członkowie zespołu.

Wszyscy czterej muzycy mają niemałe doświadczenie zdobyte zarówno na kanadyjskiej scenie muzyki improwizowanej, jak i w ramach współpracy z wybitnymi artystami zagranicznymi. Na przykład Karlis Silins i Kenton Loewen to cenieni towarzysze gitarzysty Gordona Grdiny, jednego z najważniejszych improwizatorów kanadyjskich, a sam Loewen dzielił scenę również z Matsem Gustafssonem, Fredrikiem Lundqvistem, Michaeliem Moore'em i Markiem Heliasem. Cole Schmidt grywał między innymi z kolektywem Sick Boss, wiolonczelistką Peggy Lee i trębaczem J.P. Carterem, jest również dyrektorem artystycznym Vancouver International Jazz Festival. Z kolei Brian Horswill i Karlis Silins występowali w triu ze słynnym norweskim perkusistą Gardem Nilssenem.

Janusz Jabłoński
(*Rozmowy Improwizowane*,
Program 2 Polskiego Radia)

Four gentlemen from Vancouver: a brilliant and expressive pianist who also works as a physiotherapist; a guitarist experienced in noise music and organising large-scale music events; a jovial drummer who jokes about everything; and a bassist who sells real estate professionally. What kind of music could a band made up of such characters create? The most accurate answer is: a group like this can play music full of surprises. And that's exactly the case, as evidenced by two outstanding albums – *Blind Painter* from 2023 (recorded as a trio, without the guitarist) and their latest release this year, *The Speed of Dark*.

KneeJerk is a Canadian band rooted in the contemporary free jazz scene and drawing generously from many other aesthetics – from minimalism to noise.

As a result, the music created by Brian Horswill (upright piano), Karlis Silins (double bass), Cole Schmidt (guitar) and Kenton Loewen (drums) oscillates between contemplation and harmony, tension and punk-like fire, often reaching both extremes: 'almost orderly' moments can give way to

chaotic, high-intensity blowouts. This makes KneeJerk's concerts both demanding and deeply moving. 'KneeJerk is a free jazz project that plays with minimalism and evokes chaos,' write the band members about themselves.

All four musicians have considerable experience gained on the Canadian improvised music scene, as well as through collaborations with outstanding international artists. For example, Karlis Silins and Kenton Loewen are well-known collaborators of guitarist Gordon Grdina, one of Canada's foremost improvisers. Loewen has also shared the stage with Mats Gustafsson, Fredrik Lundqvist, Michael Moore and Mark Helias. Cole Schmidt has performed with the collective Sick Boss, cellist Peggy Lee and trumpeter J.P. Carter, and he also serves as the artistic director of the Vancouver International Jazz Festival. Brian Horswill and Karlis Silins have played in a trio with the renowned Norwegian drummer Gard Nilssen.

Janusz Jabłoński
(*Improvised Conversations*, Polish Radio 2)
Translated by Irena Wypych

Jeremy Rose's Disruption! | Immanuel Wilkins & Lutosławski Quartet – premiera premiere

21.11

19.00 7 pm • **NFM, Sala Czerwona** Red Hall

Wykonawcy Performers

Jeremy Rose's Disruption!:

Jeremy Rose – saksofon tenorowy,
klarnet basowy tenor saxophone,
bass clarinet

Simon Barker – perkusja drums

Chloe Kim – perkusja drums

Jacques Emery – kontrabas double bass

Hilary Geddes – gitara guitar

Immanuel Wilkins – saksofon saxophone

Lutosławski Quartet:

Roksana Kwaśnikowska – I skrzypce 1st violin

Marcin Markowicz – II skrzypce 2nd violin

Artur Rozmysłowicz – altówka viola

Maciej Młodawski – wiolonczela cello

Program Programme

Ethnic Cleansing – An American Tradition
(premiera premiere)

Patronat Patronage

Australian Embassy
Poland

Piątkowy wieczór 21 listopada podczas Jazztopadu zapowiada się ekscytująco pod względem nie tylko muzycznym – w NFM wystąpią bowiem artyści znani również z zaangażowania w kwestie społeczne.

Jeremy Rose pojawi się w Polsce po raz pierwszy. Ten australijski saksofonista i klawecista basowy ma na koncie ponad dwadzieścia płyt, prowadzi własną wytwórnię Earshift oraz kilka ważnych zespołów z The Vampires, Earshift Orchestra i Vazesh na czele. W 2022 roku premierę miał monumentalny projekt Rose’a *Disruption!* wydany na albumie zatytułowanym znacząco *The Voice of Drums*. Zdaniem muzyka głos bębnów jest próbą oddania w muzyce kolektywnej mocy protestów i manifestacji odbywających się w różnych zakątkach globu. Siła tych instrumentów od zawsze ściśle kojarzy mu się ze wspólnotową energią, braterstwem, odpornością i męstwem.

Przygotowując ten materiał, saksofonista zaprosił do współpracy dwoje perkusistów: urodzoną w Korei Południowej Chloe Kim oraz znanego już wrocławskiej publiczności Australijczyka Simona Barkera. Oboje, choć z różnych przyczyn, doskonale znają i wielką estymą darzą koreańską tradycję perkusyjną: Kim – ze względu na pochodzenie, a Barker dlatego, że jej studiowanie pozwoliło mu zażegnać najpoważniejszy w życiu kryzys twórczy.

We Wrocławiu Jeremy’emu Rose’owi, Chloe Kim i Simonowi Barkerowi towarzyszyć będą Jacques Emery na kontrabasie i Hilary Geddes na gitarze.

W drugiej części wieczoru scenę w NFM przejmie saksofonista altowy i kompozytor Immanuel Wilkins uznawany za jednego z najbardziej utalentowanych i rozpo-

znawalnych amerykańskich muzyków jazzowych młodego pokolenia. Kiedy jako dwudziestotrzylatek wydał swoją pierwszą płytę *Omega*, krytyk „JazzTimesa” Thomas Conrad określił ją mianem najważniejszego debiutu od lat. Edukację muzyczną Wilkins rozpoczął w rodzinnej Filadelfii, później studiował w prestiżowej Juilliard School w Nowym Jorku pod kierunkiem Steve’a Wilsona. Już w czasie studiów współpracował z wybitnymi artystami, między innymi z Jasonem Moranem, Wyntonem Marsalisem, Lizz Wright czy Geraldem Claytonem, co szybko uczyniło go jednym z najbardziej cenionych młodych muzyków na scenie nowojorskiej; sam Jason Moran zgodził się zostać producentem wspomnianego albumu *Omega*.

Muzyka Immanuela Wilkinsa łączy w sobie wirtuozerię Kenny'ego Garretta, duchowość Johna Coltrane'a, konceptualizm Ornette'a Colemana i zaangażowanie społeczne Archiego Sheppa. Pracując nad materiałem na wydaną w ubiegłym roku płytę *Blues Blood*, Wilkins sięgnął po inspirację historyczną, nawiązując do biografii Daniela Hama – Afroamerykanina, który w połowie lat sześćdziesiątych został niesłusznie oskarżony o morderstwo i skazany na dożywocie.

Podczas Jazztopadu Immanuel Wilkins wystąpi z doskonale znanym wrocławskiej publiczności zespołem Lutosławski Quartet, który tworzą Roksana Kwaśnikowska (I skrzypce), Marcin Markowicz (II skrzypce), Artur Rozmysłowicz (altówka) oraz Maciej Młodawski (wiolonczela). Muzycy zaprezentują

premierowy utwór *Ethnic Cleansing – An American Tradition* – kolejne dzieło saksofonisty, zaangażowane w kwestie społeczno-polityczne. Napisana na zamówienie festiwalu kompozycja została poświęcona zarazem Palestyńczykom stojącym w obliczu systemowych przesiedleń z ojczyzny, jak i ofiarom fali przymusowych deportacji, jaka przetacza się w ostatnich latach przez Stany Zjednoczone. Artysta czerpie inspirację z eseju *Permanent Temporariness* palestyńskiej architektki Sandi Hilal, w którym opisuje ona między innymi zjawisko al masha polegające na grupowym uprawnieniu ziemi w celu zapobiegania nielegalnemu przejęciu terenu przez osadników. Utwór saksofonisty jest opowieścią o ciągłej egzystencji na krawędzi życia i śmierci.

Janusz Jabłoński
(*Rozmowy Improwizowane*,
Program 2 Polskiego Radia)

The evening of Friday, November 21 at Jazztopad promises to be an exciting one, and not only for musical reasons – the NFM will be hosting artists who are also known for their engagement with social issues.

Jeremy Rose will be visiting Poland for the first time. This Australian saxophonist and bass clarinetist has released over twenty albums, runs his own label called Earshift, and leads several significant ensembles, including The Vampires, Earshift Orchestra and Vazesh. In 2022, Rose premiered his monumental project *Disruption!*, released on an album aptly titled *The Voice of Drums*. According to the musician, the voice of drums is his attempt to convey, through music, the collective power of protests and demonstrations taking place across the globe. To him, the power of percussion has always been closely tied to communal energy, brotherhood, resilience and bravery.

In preparing this work, Rose invited two drummers to collaborate: Chloe Kim, born in South Korea, and Simon Barker, an Australian already known to Wrocław audiences. Both artists have a deep understanding of and deep respect for Korean percussion traditions, though for different reasons: Kim due to her heritage, and Barker because studying these traditions helped him overcome the most serious creative crisis of his life.

In Wrocław, Jeremy Rose, Chloe Kim and Simon Barker will be joined by Jacques Emery on double bass and Hilary Geddes on guitar.

In the second half of the evening, the stage at NFM will be taken over by alto saxophonist and composer Immanuel Wilkins, considered one of the most talented and recognisable young American jazz musicians. When he released his

debut album *Omega* at the age of 23, *JazzTimes* critic Thomas Conrad called it the most important debut in years. Wilkins began his musical education in his hometown of Philadelphia and later studied at the prestigious Juilliard School in New York under the mentorship of Steve Wilson. Even while still a student, he collaborated with outstanding artists such as Jason Moran, Wynton Marsalis, Lizz Wright and Gerald Clayton, which quickly established him as one of the most respected young musicians on the New York scene. *Omega* was produced by none other than Jason Moran.

Immanuel Wilkins' music combines the virtuosity of Kenny Garrett, the spirituality of John Coltrane, the conceptual depth of Ornette Coleman and the social commitment of Archie Shepp. While working on the material for his most recent album, *Blues Blood* (released last year), Wilkins drew historical inspiration from the life of Daniel Hamm, an African-American man falsely accused of murder in the mid-1960s and sentenced to life in prison.

At Jazztopad, Immanuel Wilkins will perform with the Lutosławski Quartet, a group well known to Wrocław audiences, consisting of Roksana Kwaśnikowska (1st violin), Marcin Markowicz (2nd violin), Artur Rozmysłowicz (viola) and Maciej Młodawski (cello). Together, they will present the world premiere of Wilkins' latest work, *Ethnic Cleansing – An American Tradition*, another composition deeply engaged with socio-political issues. Commissioned by the festival, the piece is dedicated both to Palestinians facing systemic displacement from their homeland and to the victims of forced deportations sweeping across the United States in recent years. Wilkins draws inspiration from the essay *Permanent Temporariness* by Palestinian architect

Sandi Hilal, in which she describes, among other things, the concept of *al masha* – the communal cultivation of land to prevent illegal seizure by settlers. His piece is a narrative of constant existence on the edge between life and death.

Janusz Jabłoński
(*Improvised Conversations*, Polish Radio 2)
Translated by Irena Wypych

Nebbia, Banner, Baumgärtner – Presencia

21.11

22.00 10 pm • Wrocław, Klubokawiarnia Mleczarnia
Mleczarnia Club & Cafe

Wykonawcy Performers

Camila Nebbia – saksofon tenorowy tenor saxophone

James Banner – kontrabas double bass

Moritz Baumgärtner – perkusja drums

Program Programme

Presencia

Partner

MLECZARNIA
WŁODKOWICA 3 WROCŁAW

Czy Berlin jest dla europejskiego jazzu tym, czym Nowy Jork dla artystów zza oceanu? Pod pewnymi względami na pewno. Amerykańscy muzycy z różnych stanów wciąż przybývają do mekki jazzu, aby spróbować sił na tamtejszej scenie – tu właśnie jest więc najtłoczniej, ale zarazem tu są największe szanse na międzynarodową karierę. Na mapie Europy takie punkty są liczniejsze, a część z nich pokrywa się z lokalizacjami ważnych jazzowych uczelni. Mimo wszystko jednak berlińskie środowisko ze swoim bogactwem i masą oddolnych inicjatyw oraz spontanicznych kolaboracji jest miejscem absolutnie wyjątkowym.

W piątek 21 listopada w Klubokawiarni Mleczarnia wystąpi troje osiadłych w stolicy Niemiec artystów: Argentynka, Anglik i Szwajcar – trzy ważne postaci europejskiego jazzu.

Saksofonistka Camila Nebbia dorastała i kształciła się – klasycznie i jazzowo – w Buenos Aires, po czym wyjechała do Europy i kontynuowała edukację w Tallinie, Sztokholmie, Lyonie i Hamburgu. Nagrywała z takimi muzykami, jak Susana Santos Silva, Angelica Sanchez, Iago Fernández, Leo Genovesi czy Andrew Lisle, a w jej autorskiej twórczości można się

doszukać również ukłonów w stronę gigantów amerykańskiego jazzu: Charlesa Mingusa i Archiego Sheppa.

Kontrabasista James Banner urodził się w Dudley w Anglii. Jest improwizatorem i kompozytorem, tworzy głównie muzykę elektroakustyczną sytuującą się na pograniczu improwizacji, noise'u, rocka, jazzu i muzyki współczesnej.

Perkusista Moritz Baumgärtner pochodzi z Bazylei – tam od dziewiątego roku życia uczył się gry na instrumentach perkusyjnych. Po przeprowadzce do Berlina kontynuował studia w Jazz Institut Berlin pod kierunkiem takich nazwisk, jak Jim Black, Jeff Ballard, John Hollenbeck czy Chris Dahlgren. Dziś jego dyskografia to już ponad pięćdziesiąt płyt, w tym – ciekawostka – album *Tralala* Mateusza Pospieszalskiego.

Muzyka tria czerpie z języka free jazzu i europejskiej swobodnej improwizacji, ale jest to bardzo zespołowe free: głównym narzędziem dźwiękowych eksploracji jest tu ścisła komunikacja pomiędzy artystami.

Janusz Jabłoński
(*Rozmowy Improwizowane*,
Program 2 Polskiego Radia)

Is Berlin to European jazz what New York is to artists from across the Atlantic? In some ways, absolutely. American musicians from various states still flock to the jazz mecca to test their skills on its scene – New York remains the most crowded stage, but also the one offering the greatest chances for an international career. In Europe, there are more such hotspots, many of which overlap with the locations of prominent jazz academies. Still, the Berlin scene – with its richness, numerous grassroots initiatives and spontaneous collaborations – is truly exceptional.

On Friday, November 21, at Klubokawiarnia Mleczarnia, three artists based in the German capital will perform: an Argentinian, a Brit and a Swiss musician – all three important figures in European jazz.

Saxophonist Camila Nebbia grew up in Buenos Aires, where she received both classical and jazz training, before later moving to Europe, where she continued her studies in Tallinn, Stockholm, Lyon and Hamburg. She has recorded with musicians such as Susana Santos Silva, Angelica Sanchez, Iago Fernández, Leo Genovese and Andrew Lisle. Her original work

also contains nods to American jazz giants like Charles Mingus and Archie Shepp.

Double bassist James Banner was born in Dudley, England. An improviser and composer, he mainly creates electroacoustic music that lies at the intersection of improvisation, noise, rock, jazz and contemporary music.

Drummer Moritz Baumgärtner hails from Basel, where he began studying percussion at the age of nine. After moving to Berlin, he continued his education at the Jazz Institut Berlin, studying under figures such as Jim Black, Jeff Ballard, John Hollenbeck and Chris Dahlgren. His discography now includes over 50 albums – among them, interestingly, *Tralala* by Polish musician Mateusz Pospieszalski.

The trio's music draws on the language of free jazz and European free improvisation, but this is a very ensemble-oriented version of free: the main tool for sonic exploration is the tight communication between the artists.

Janusz Jabłoński
(*Improvised Conversations*, Polish Radio 2)
Translated by Irena Wypych

Joanna Duda, Sunny Kim, Helen Svoboda – The Great Reset – *premiera premiere* | Ghosted: Oren Ambarchi, Johan Berthling, Andreas Werliin

22.11

19.00 7 pm • NFM, Sala Główna ORLEN, estrada w odwróceniu
ORLEN Main Hall, reversed stage

Wykonawcy Performers

Joanna Duda – fortepian, elektronika piano, electronics

Sunny Kim – wokół, elektronika vocal, electronics

Helen Svoboda – kontrabas, wokół, elektronika double bass, vocal, electronics

Program Programme

The Great Reset (premiera premiere)

Współpraca z Melbourne International Jazz Festival

In partnership with Melbourne International Jazz Festival

Oren Ambarchi – gitara guitar

Johan Berthling – kontrabas double bass

Andreas Werliin – perkusja drums

Program Programme

Ghosted

Patronat Patronage

Australian Embassy
Poland

Koncerty na odwróconej scenie Sali Głównej ORLEN tworzą jedyny w swoim rodzaju nastrój: widząc w tle za muzykami pustą widownię, można się poczuć, jakby artyści grali wyłącznie dla nas. Tak było w ubiegłym roku podczas występu tria The Necks – tak zapewne będzie i tym razem, kiedy na estradzie pojawią się kolejno dwa całkiem odmienne i bardzo ciekawe zespoły.

Joannę Dudę, Sunny Kim i Helen Svobodę łączy nie tylko *The Great Reset* – kompozycja zamówiona wspólnie przez Jazztopad i Melbourne International Jazz Festival. Każda z tych artystek

w swojej twórczości przekracza granice międzygatunkowe i wymyka się jakimkolwiek klasyfikacjom. Dla żadnej z nich jednak owa transgresyjność nie jest celem, lecz raczej efektem ubocznym podążania za własną nieokiełznaną wyobraźnią.

Australijska kontrabasistka, wokalistka i kompozytorka Helen Svoboda urodziła się w Melbourne, studiowała w Brisbane i Amsterdamie. W swojej twórczości eksploruje melodyczny potencjał kontrabas, łącząc wokalizy z rozszerzonymi technikami artykulacji. Grając, często sięga po wysokie alikwoty o rejestrze zbliżonym do jej własnego głosu, co sprawia, że w tych surowych, ale pełnych niuansów utworach czasem trudno wskazać, gdzie kończy się gra, a zaczyna śpiew i vice versa.

Pochodząca z Korei Południowej Sunny Kim koncentruje się artystycznie na głosie i jego pierwotnych konotacjach z jednej, a elektronicznych przetworzeniach z drugiej strony. Swoje pomysły rozwijała, studiując w Bostonie i Brisbane. Uwzględniając nasz polski, a zwłaszcza dolnośląski kontekst kulturowy, moglibyśmy określić ją mianem prawdziwej czułej narratorki. Praktyka wykonawcza Sunny Kim odwołuje się do kwestii wrażliwości kulturowej, tworząc przestrzenie, w których kluczową rolę odgrywają wnikliwe słuchanie i empatia. W swoich wypowiedziach apeluje o twórczość opartą na relacyjności i trosce, co konsekwentnie realizuje w swoich kompozycjach.

Joanna Duda jest niewątpliwie jedną z najbardziej utalentowanych i wszechstronnych artystek w historii polskiej muzyki improwizowanej. Byłoby tak nawet, gdyby po ukończeniu studiów na gdańskiej Akademii Muzycznej ograniczyła się wyłącznie do pianistyki – jednak szybko zainteresowała się zarówno elektroniką,

jak i sztukami wizualnymi. W latach 2008–2022 współtworzyła kwintet Wojtki Mazolewskiego, zajmowała się również muzyką współczesną, a w 2019 roku wydała świetnie przyjętą solową płytę *Keen*. Od siedmiu lat Joanna Duda prowadzi też trio, którego nowa płyta zatytułowana *Delighted* ukazała się 10 października.

Jakby tego wszystkiego było mało, 23 października w Melbourne odbyła się prapremiera *The Great Reset* – wspólnego projektu Dudy, Kim i Svobody, w którym każda z artystek interpretuje ideę resetu na własnych warunkach. Reset polityczny i globalny spotyka się tu z osobistym i duchowym, a muzyka łączy elementy kompozycji, improwizacji i performatywnego dialogu, balansując między pięknem a zakłóceniem, wspólnotą a indywidualnością, strukturą a dezintegracją. Twórczynie efekty swojej pracy niedawno prezentowały także w londyńskim klubie Vortex – teraz czas na Jazztopad.

Ghosted natomiast to projekt międzynarodowego trio, które tworzą australijski gitarzysta Oren Ambarchi oraz dwaj Szwedzi: kontrabasista Johan Berthling i perkusista Andreas Werliin. Ich współpraca rozpoczęła się w Sztokholmie w 2018 podczas sesji studyjnych, których rezultatem jest płyta wydana cztery lata później. Ich muzyka opiera się na kolektywnej improwizacji, ale w tym przypadku znacznie bardziej adekwatnym określeniem wydaje się kolektywne komponowanie w czasie rzeczywistym. Wszyscy trzej członkowie zespołu podzielają fascynację rytmem, dzięki czemu ich utwory mają zwykle wielowarstwową, ale czytelną strukturę i mienią się różnymi barwami niczym oglądany pod światło klejnot o regularnym szlifie.

Oren Ambarchi ma na koncie współpracę z wieloma artystami kojarzonymi raczej

z gęstą, a czasami wręcz brutalną muzyczną tkanką – na przykład z Merzbow, Sunn O))), Jimem O'Rourke czy Keithem Rowe'em – ale twórczość, której posłuchamy podczas Jazztopadu, pokazuje jego drugie, całkiem odmienne oblicze. Materiał z płyty *Ghosted* pod względem brzmieniowym może kojarzyć się z bardzo różnymi estetykami: od freejazzowych z katalogu ECM-u, poprzez minimalizm amerykański, aż po muzykę tradycyjną z Mali, Nigerii lub Ghany. Niezależnie od konotacji stylistycznych obcowanie z dorobkiem australijsko-szwedzkiego tria ma w sobie coś z oczyszczającego, metafizycznego rytuału.

Janusz Jabłoński
(*Rozmowy Improwizowane*,
Program 2 Polskiego Radia)

Concerts on the reversed stage of the ORLEN Main Hall create a one-of-a-kind atmosphere: with the empty auditorium visible behind the musicians, it feels as though the artists are performing exclusively for us. That was the case last year during the performance by The Necks trio – and it will likely be the case again this time, when two entirely different yet equally intriguing ensembles take to the stage.

Joanna Duda, Sunny Kim and Helen Svoboda are connected not only by *The Great Reset* – a composition jointly commissioned by Jazztopad and the Melbourne International Jazz Festival – but also by the way each of these artists transcends genre boundaries in her work and defies any straightforward

classification. Yet for none of them is this transgressive quality a goal in itself – rather, it's a natural result of following their own unrestrained imagination.

Australian double bassist, vocalist and composer Helen Svoboda was born in Melbourne and studied in Brisbane and Amsterdam. Her work explores the melodic potential of the double bass, combining vocalisations with extended articulation techniques. In performance, she often reaches for high overtones close in register to her own voice, making it difficult in these raw yet nuanced pieces to distinguish where playing ends and singing begins – and vice versa.

Sunny Kim, originally from South Korea, focuses artistically on the voice and its

primal connotations on the one hand, and electronic processing on the other. She developed her ideas while studying in Boston and Brisbane. From our Polish, and especially Lower Silesian, cultural perspective, we might describe her as a truly sensitive narrator. Sunny Kim's performance practice addresses issues of cultural sensitivity, creating spaces where attentive listening and empathy play a central role. In her statements, she advocates for creativity rooted in relationships and care – a vision she consistently fulfils in her compositions.

Joanna Duda is undoubtedly one of the most talented and versatile artists in the history of Polish improvised music. This would be true even if, after graduating from the Academy of Music in Gdańsk, she had limited herself solely to piano performance – but she quickly became interested in both electronics and visual arts. Between 2008 and 2022 she was part of Wojtek Mazolewski's quintet, which also explored contemporary music, and in 2019 she released a highly acclaimed solo album, *Keen*. For the past seven years, Joanna Duda has also led a trio, whose new album *Delighted* was released on 10 October.

As if all this weren't enough, on 23 October in Melbourne, the premiere took place of *The Great Reset* – a joint project by Duda, Kim and Svoboda, in which each artist interprets the idea of a reset on her own terms. Here, political and global reset meets personal and spiritual reset, and the music combines elements of composition, improvisation and performative dialogue, creating a balance between beauty and disruption, community and individuality, structure and disintegration. The creators recently presented the fruits of their collaboration at London's Vortex club – and now it's time for Jazztopad.

Ghosted is the project of an international trio consisting of Australian guitarist Oren Ambarchi and two Swedes: double bassist Johan Berthling and drummer Andreas Werliin. Their collaboration began in Stockholm in 2018 during studio sessions that eventually resulted in an album released four years later. Their music is based on collective improvisation, though a more fitting term might be real-time collective composition. All three members of the group share a fascination with rhythm, which gives their pieces a multi-layered yet coherent structure, shimmering with colours like a faceted gem held to the light.

Oren Ambarchi has collaborated with many artists associated with dense, sometimes even brutal musical textures – for example, Merzbow, Sunn O))), Jim O'Rourke and Keith Rowe – but the work we'll hear at Jazztopad reveals a very different side of his artistry. The sound of *Ghosted* evokes a wide range of aesthetics: from ECM-style free jazz through American minimalism to traditional music from Mali, Nigeria or Ghana. Regardless of stylistic associations, experiencing the work of this Australian-Swedish trio feels like a cleansing, metaphysical ritual.

Janusz Jabłoński
(*Improvised Conversations*, Polish Radio 2)
Translated by Irena Wypych

ÖNDER

22.11

22.00 10 pm • **Wrocław, Klubokawiarnia Mleczarnia**
Mleczarnia Club & Cafe

Wykonawcy Performers

Jort Terwijn – kontrabas double bass

Federico Calcagno – klarnet basowy bass clarinet

Hristo Goleminov – klarnet basowy bass clarinet

Alessandro Mazzieri – gitara basowa bass guitar

Nick Thessalonikefs – perkusja drums

Wydarzenie stanowi część ekologicznej trasy koncertowej zorganizowanej w ramach europejskiego projektu *Better Live* realizowanego w dziewięciu krajach Unii Europejskiej, w tym w Polsce. Jego celem jest wdrażanie zrównoważonych rozwiązań w sektorze muzyki live oraz świadome budowanie ekologicznych tras koncertowych dla europejskich artystów.

Projekt *Better Live* został dofinansowany ze środków Komisji Europejskiej w ramach Kreatywnej Europy oraz ze środków Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego w ramach Funduszu Promocji Kultury.

The event is a part of a sustainable concert tour organised within the framework of the European *Better Live* project, which is being carried out in nine European Union countries, including Poland. Its goal is to implement sustainable solutions in the live music sector and consciously program eco-friendly concert tours for European artists.

The *Better Live* project is co-financed by the European Commission under Creative Europe and by the Ministry of Culture and National Heritage under the Culture Promotion Fund.

Partner

MLECZARNIA
WŁODKOWICA 2 WROCŁAW

Na wieść o tym koncercie wypadałoby od razu zawołać: chapeau BAS! ÖNDER to formacja prowadzona przez holenderskiego kontrabasistę Jorta Terwijna, który sam nazywa ją „zespołem basowym”, w jej skład wchodzi bowiem, oprócz perkusji, wyłącznie instrumenty o niskim rejestrze. We Wrocławiu pod szyldem ÖNDER wystąpią Jort Terwijn oraz inni muzycy aktywni na scenie amsterdamskiej: Włoch Federico Calcagno i Portugalczyk Hristo Goleminov na klawirach basowych, włoski producent i multiinstrumentalista Alessandro Mazzieri na gitarze basowej oraz grecki perkusista Nick Thessalonikefs.

Artyści skupieni wokół projektu mają za sobą kilka lat intensywnej pracy i parę zmian w składzie, a na koncie dwa albumy wydane odpowiednio w 2021 i 2023 roku. Na obu znajdziemy organiczne połączenie brzmień akustycznych z elektroniką, a niskie rejestry – tak intrygujące w opisach – nie przekładają się bynajmniej na dźwiękową monotonię, której muzykom udaje się uniknąć na kilka sposobów. Po pierwsze na klawirach basowych można zagrać dźwięki aż do c trzykreślnego, po drugie lider oprócz kontrabasu chętnie sięga też

po gitarę portugalską, czyli instrument o brzmieniu wyższym od zwykłej gitary, po trzecie zaś sample i elektronika, jakimi zespół się posługuje, zapewniają nieograniczone możliwości w tym zakresie. Aby się o tym przekonać, wystarczy przywołać choćby otwierający najnowszą płytę grupy utwór zatytułowany *Floods*. Terwijn wraz ze swoim zespołem bada pogranicza nowoczesnego jazzu, oscylując pomiędzy hipnotycznymi, wielowarstwowymi dźwiękami i ambientowymi pejzażami dźwiękowymi oraz połamanymi rytmami i szorstką swobodną improwizacją.

Na marginesie: w karierze Jorta Terwijna można doszukać się również polskiego wątku – minionego lata kontrabasista występował, wraz z Tymkiem Papiorem, w triu Marcela Balińskiego.

Janusz Jabłoński
(Rozmowy Improwizowane,
Program 2 Polskiego Radia)

Upon hearing about this concert, one might immediately exclaim ‘chapeau BAS!’ ÖNDER is a group led by Dutch double bassist Jort Terwijn, who himself calls it a ‘bass ensemble’ because – aside from drums – it consists exclusively of low-register instruments. In Wrocław, performing under the ÖNDER banner will be Jort Terwijn along with other musicians who are active on the Amsterdam scene: Italian Federico Calcagno and Portuguese Hristo Goleminov on bass clarinets, Italian producer and multi-instrumentalist Alessandro Mazzi on bass guitar, and Greek drummer Nick Thessalonikefs.

The artists involved in the project have been working together intensively for several years, with a few lineup changes along the way, and have released two albums, in 2021 and 2023 respectively. On both records, we find an organic blend of acoustic sounds and electronics, and the low registers – so intriguing in description – never result in sonic monotony. The musicians avoid that in several ways. First, the bass clarinet can reach pitches as high as high C (C6). Second, the bandleader not only plays the double bass but also frequently turns to the Portuguese guitar, an instrument with a higher pitch than a regular guitar. And third, the ensemble’s use of samples and electronics opens up limitless possibilities in terms of sound. To get a sense of this, one need only listen to the opening track of the group’s latest album, titled *Floods*. Terwijn and his ensemble explore the borders of modern jazz, oscillating between hypnotic, multi-layered drones and ambient soundscapes, broken rhythms and rough-edged free improvisation.

On a side note: there’s also a Polish connection in Jort Terwijn’s career – this past summer, the double bassist performed with Tymek Papior in Marcel Baliński’s trio.

Janusz Jabłoński
(*Improvised Conversations*, Polish Radio 2)
Translated by Irena Wypych

Charles Lloyd Sky Quartet featuring Jason Moran, Larry Grenadier and Kweku Sumbry

23.11

19.00 7 pm • NFM, Sala Główna ORLEN ORLEN Main Hall

Wykonawcy Performers

Charles Lloyd – saksofon, flet saxophone, flute

Jason Moran – fortepian piano

Larry Grenadier – kontrabas double bass

Kweku Sumbry – perkusja drums

Finał 22. edycji Jazztopad Festival

22nd Jazztopad Festival Finale

Czy amerykański saksofonista i flecista Charles Lloyd chciałby otrzymać honorowe obywatelstwo Wrocławia? Jeśli nawet tego rodzaju myśl nie przyszła mu do głowy, to solidnie na takie wyróżnienie zapracował – w tym roku pojawi się w stolicy Dolnego Śląska po raz szósty, a Jazztopadowy koncert z 2013 roku, nagrany z Geraldem Claytonem na fortepianie, Joem Sandersem na kontrabasie, Geraldem Cleaverem na perkusji, Sokratism Sinopoulosem na lirze greckiej i Mikłosem Lukácssem na cymbałach, trafił na płytę *Wild Man Dance* wydaną przez legendarną wytwórnię Blue Note. Gdy wziąć pod uwagę ogólnosiątkowe kanały dystrybucyjne tej oficyny, trudno wyobrazić sobie skuteczniejszą działalność na rzecz promocji Wrocławia jako miasta muzyki.

Charles Lloyd dorastał w Memphis w stanie Tennessee, a jego rodzina stanowiła część lokalnej społeczności afroamerykańskiej, mimo że drzewo genealogiczne saksofonisty sięga korzeniami również Irlandii i Mongolii, a jego prababka Sally Sunflower Whitecloud należała do rdzennego ludu Czoktawów. Legendarny muzyk obchodził w tym roku 87. urodziny, jednak w żadnym wypadku nie wybiera się na

emeryturę. Przeciwnie – wciąż regularnie koncertuje, tworzy coraz to nowe zespoły i wydaje premierowy materiał, a zdania w rodzaju „Lloyd dopiero teraz jest w szczytowej formie” czytamy w recenzjach od co najmniej ćwierćwiecza. Pierwsze kroki na scenie artysta stawiał na początku lat sześćdziesiątych, jako lider debiutował w roku 1964. Zaledwie trzy lata później wystąpił po raz pierwszy w Polsce, a ów koncert na Jazz Jamboree '67 zapisał się trwale w historii polskiego jazzu, podobnie zresztą jak zarejestrowana w tym samym roku w Tallinie płyta *In the Soviet Union*. Charles Lloyd patrzy jednak w przyszłość i nie przywiązuje szczególnej wagi do własnych dokonań, a pytany o dawne dzieje, ucina krótko: „Staram się po prostu iść do przodu... Nie chcę opowiadać mojej historii, niech ona mówi sama za siebie. Wciąż czuję się dzieckiem, piękną rzeczą jest zachowanie tego uczucia przez całe życie”.

Wtedy, przed niemal sześćdziesięcioma laty, kwartet Lloyd'a tworzyli Keith Jarrett, Ron McClure i Jack DeJohnette, a w tym roku saksofonista przywiezie do Wrocławia stosunkowo nowy zespół, ale złożony z muzyków, z którymi grywa od lat. Wyjątkiem jest tu perkusista Kweku Sumbry,

który dołączył do składu Lloyd'a tej jesieni, ale cieszy się nie małą renomą na waszyngtońskiej i nowojorskiej scenie jazzowej, występując regularnie między innymi z Immanuelem Wilkinsem, którego także w tym roku gościmy na Jazztopadzie. Kweku Sumbry jest również świetnym perkusjonistą grającym na djembe i innych zachodnioafrykańskich instrumentach perkusyjnych, więc jego obecność może dodać nowe kolory do muzyki Niebiańskiego Kwartetu. Najwcześniej w zespołach Lloyd'a pojawił się kontrabasista Larry Grenadier, a pierwszym dokumentem ich współpracy jest nagrany w grudniu 1999 roku album *The Water Is Wide*. Jason Moran dołączył do Lloyd'a w 2007 roku – ich pierwszy wspólny ślad w dyskografii to kwartetowy album *Rabo de Nube*, czyli koncert z Bazylei. Ważnym punktem kooperacji Lloyd'a i Morana jest też duetowa płyta *Hagar's Song* wydana w 2013 roku.

Nazwa Charles Lloyd Sky Quartet pochodzi od najnowszego, wydanego w ubiegłym roku albumu *The Sky Will Still Be There Tomorrow*, który został nagrany niemal w tym samym składzie – za perkusją zamiast Sumbry'ego zasiadł wtedy Brian Blade. Płytę otwiera kolektywna improwizacja Lloyd'a, Morana i Grenadiera, zatytułowana autobiograficznie *Defiant, Tender Warrior*. Istotnie, Charles Lloyd ma w sobie coś z czułego wojownika i kapłana: jego muzyka zazwyczaj – choć rzadko wprost – dotyka sfery sacrum, a koncerty za sprawą podniosłej i radosnej atmosfery przywodzą na myśl pewnego rodzaju ceremonie. „Mówiąc o muzyce, o miłości, o prawdzie czy o Bogu, opisujesz jedno zjawisko, tak mi się wydaje. Prawda jest jedna, ale można ją opisywać różnymi słowami. Muzyka oddziałuje bezpośrednio. Mogę wypowiadać słowa, ale to muzyka wprost dotknie twojego serca. Moim celem jest prostota i jasność.

Chcę wejść głębiej w dźwięk. Ton jest dla mnie niezwykle istotny. Chciałbym tworzyć muzykę, która przemawia do ludzi i leczy. Zawsze poruszał mnie mistycyzm dźwięku, to, jak na nas działa. Uwielbiałem tych wielkich mistrzów brzmienia, którzy poruszali słuchacza i sprawiali, że z koncertu wychodziłeś lepszy, niż przyszedłeś” – przyznaje artysta.

Janusz Jabłoński
(Rozmowy Improwizowane,
Program 2 Polskiego Radia)

Would American saxophonist and flautist Charles Lloyd like to receive honorary citizenship of Wrocław?

Even if such a thought has never crossed his mind, he has certainly earned that distinction – this year will mark his sixth visit to the capital of Lower Silesia. His 2013 Jazztopad concert – performed with Gerald Clayton on piano, Joe Sanders on double bass, Gerald Cleaver on drums, Sokratis Sinopoulos on Greek lyra and Miklós Lukács on cimbalom – was released as the *Wild Man Dance* album by the legendary Blue Note label. Considering that label's global distribution channels, it's hard to imagine a more effective promotion of Wrocław as a city of music.

Charles Lloyd grew up in Memphis, Tennessee, as a part of the local African-American community – although his family tree also includes Irish and Mongolian ancestry, and his great-grandmother Sally Sunflower Whitecloud belonged to the Native American Choctaw Nation. The legendary musician turned 87 this year, but retirement is nowhere on his radar. Quite the opposite, in fact – he still performs regularly, continues to form new ensembles and releases fresh material. Critics have been

writing things like 'Lloyd is just now reaching his peak' for at least a quarter of a century. Lloyd took his first steps on stage in the early 1960s and debuted as a bandleader in 1964. Just three years later, he performed in Poland for the first time. His concert at Jazz Jamboree '67 has since become a landmark event in Polish jazz history – as has the album *In the Soviet Union*, recorded in Tallinn the same year. But Charles Lloyd looks to the future and doesn't dwell on past achievements. When asked about the old days, he simply says: 'I'm just trying to go forward, I'm not trying to say what my history is, it reveals itself onto itself. I still feel like a kid, it's a beautiful thing to keep this feeling through your whole life.'

Nearly sixty years ago, Lloyd's quartet included Keith Jarrett, Ron McClure and Jack DeJohnette. This year, the saxophonist will bring to Wrocław a relatively new group, though made up of musicians he's been playing with for years. The exception is drummer Kweku Sumbry, who joined Lloyd's lineup this autumn. Sumbry has a solid reputation on the jazz scenes of both Washington, D.C. and New York, regularly performing with, among others, Immanuel Wilkins – who is also appearing at

Jazztopad this year. Kweku Sumbry is also an excellent percussionist specialising in djembe and other West African instruments, which may add new colours to the music of Lloyd's Sky Quartet. The first of Lloyd's current bandmates to join him was bassist Larry Grenadier – their collaboration was first documented on the 1999 album *The Water Is Wide*. Jason Moran became part of Lloyd's world in 2007; their first recording together was the quartet album *Rabo de Nube*, a concert recorded in Basel. Another significant result of the Lloyd-Moran partnership is the 2013 duo album *Hagar's Song*.

The name Charles Lloyd Sky Quartet comes from his most recent album, *The Sky Will Still Be There Tomorrow*, released last year and recorded with almost the same lineup – the only change being Brian Blade on drums instead of Sumbry. The album opens with a collective improvisation by Lloyd, Moran and Grenadier, autobiographically titled *Defiant, Tender Warrior*. And indeed, Charles Lloyd

seems to possess something of both a tender warrior and a spiritual guide: his music – often, though rarely explicitly – touches on the sacred, and his concerts, thanks to their uplifting and joyous atmosphere, feel almost ceremonial. 'What you call music or what you call love or what you call truth or what you call God – I kind of think they are one. So in other words truth is one, sages call it by various names. I can utter words but it is music that will touch your heart directly. My goal is simplicity and brightness. I want to go deeper into the sound. The tone is extremely important to me. I would like to make music that speaks to people and heals. I have always been moved by the mysticism of sound, the way it influences us. I loved those great sound makers who touched a listener and made you leave the concert better than you had come to it.'

Janusz Jabłoński
(*Improvised Conversations*, Polish Radio 2)
Translated by Irena Wypych

Wydarzenia towarzyszące Accompanying Events

Jazztopad Improv Session z udziałem zespołu hosted by Sundogs

14–16.11, 20–23.11

Wrocław, Klubokawiarnia Mleczarnia Mleczarnia Club & Cafe

Wykonawcy Performers

Sundogs:

Mateusz Rybicki – klarnet clarinet

Zbigniew Kozera – kontrabas double bass

Samuel Hall – perkusja drums

oraz artyści festiwalowi and festival artists

Partner

MLECZARNIA
WŁODKOWICA 3 WROCŁAW

Są na świecie takie festiwale jazzowe, których wydarzenia towarzyszące stanowią propozycje o randze niższej niż zaprogramowane koncerty. Nierzadko są one czymś w rodzaju poczekalni dla muzyków niewystarczająco jeszcze utytułowanych czy salonu odrzuconych, dla których zabrakło miejsca na głównych scenach, lub też – o zgrozo – parasola, pod który w ostatniej chwili wciąga się koncerty klubowe, aby sprawić, że całość wyda się przedsięwzięciem większym, niż jest w istocie.

Jazztopad nie staje na palcach i nie stroczy piór. Przeciwnie – tutaj wydarzenia towarzyszące są ujęte w stałe cykle i starannie przygotowane, dzięki czemu przydają wyjątkowego charakteru wrocławskiemu festiwalowi. Miłośnicy muzyki improwizowanej wiedzą doskonale, że Jazztopad, oprócz spotkań w NFM, to również coroczne jam sessions w Mleczarni, koncerty w mieszkaniach prywatnych i kinowe poranki dla dzieci przy jazzie.

Podczas improwizowanych sesji w Klubowiarni Mleczarnia może wydarzyć się niemal wszystko. Bywają tam największe gwiazdy kolejnych edycji festiwalu, a spragniona dźwiękowych niespodzianek publiczność nieraz przeciera oczy (i uszy!) ze zdumienia, widząc, jak ten czy ów muzyk sięga po inny niż zwykle instrument lub też po estetykę, z którą absolutnie nie jest kojarzony. Papież awangardy grający klasyczne szlagiery czy pianistka siadająca za perkusją? Tak, to nie jest wykluczone.

Jazztopad Improv Sessions są tym, czym są, również dzięki zaangażowaniu wrocławsko-australijskiego tria Sundogs, które tworzą perkusista Samuel Hall, kontrabasista

Zbigniew Kozera i klarncista Mateusz Rybicki. Sundogs to nie jest efemeryda – pierwszą płytę artyści wydali przed ośmioma laty, a nagrali ją we wrocławskiej Galerii na Czystej, koncentrując się nie tylko na sobie, ale również na otoczeniu, w tym przypadku na interaktywnej przestrzeni tej lokalizacji. Drugi album *In The Land of Green Dust* (2019) powstał we wrocławskim Lesie Osobowickim – trzech wytrawni improwizatorzy podejmują na nim dialog z jeszcze bardziej niesterylnym, jeszcze dalszym od warunków studyjnych krajobrazem dźwiękowym. Rybicki, Kozera i Hall są wieloletnimi partnerami i rezydentami Jazztopadu, w tym przede wszystkim, choć nie tylko, animatorami niepowtarzalnych wieczorów w Mleczarni.

Janusz Jabłoński
(Rozmowy Improwizowane,
Program 2 Polskiego Radia)

There are jazz festivals around the world where the accompanying events are of noticeably lower profile than the main concerts. Often, these events serve as a kind of waiting room for musicians who haven't yet earned enough recognition, or as a salon of the rejected – those who didn't make it onto the main stages. Sometimes – worse still – they function as a last-minute umbrella under which club gigs are hastily grouped, just to make the whole thing seem like a bigger enterprise than it really is.

Jazztopad doesn't try to puff itself up or pretend to be more than it is. Quite the opposite – here, the accompanying events are part of regular, thoughtfully curated series that add a distinct and special character to the Wrocław festival. Fans of improvised music know full well that Jazztopad, beyond its main events at the National Forum of Music (NFM), also includes annual jam sessions at Mleczarnia, concerts in living rooms and jazz-themed morning screenings for children at the cinema.

At the improvised sessions in Klubokawiarnia Mleczarnia, almost anything can happen. Major stars from that year's festival edition often show up, and the audience – hungry for sonic surprises – frequently rub their eyes (and ears!) in disbelief as they witness a musician pick up an instrument they don't normally play, or dive into a musical aesthetic they're not remotely associated with. The pope of avant-garde playing classic standards? A pianist taking over on drums? Yes – entirely possible.

Jazztopad Improv Sessions are what they are thanks in large part to the involvement of the Wrocław–Australian trio Sundogs, comprising drummer Samuel Hall, double bassist Zbigniew Kozera and clarinetist Mateusz Rybicki. Sundogs is no passing project – they released their first album eight years ago, recorded at the Galeria na Czyszej in Wrocław. There, they focused not only on their own playing

but also on the space around them, interacting with the gallery's unique atmosphere. Their second album, *In The Land Of Green Dust* (2019), was recorded in Wrocław's Osobowicki Forest – three seasoned improvisers engaging in a dialogue with even less of a sterile, studio-like soundscape. Rybicki, Kozera and Hall are longtime collaborators and residents of Jazztopad, primarily – but not exclusively – as the driving force behind the festival's unforgettable evenings at Mleczarnia.

Janusz Jabłoński
(*Improvised Conversations*, Polish Radio 2)
Translated by Irena Wypych

Spotkania z artystami festiwalu

Meetings with the Festival Artists

14.11

18.15 6.15 pm • NFM, foyer -1, czerwone kanapy red banquettes

David Murray

Michał Kwiatkowski – prowadzenie host

15.11

18.15 6.15 pm • NFM, foyer -1, czerwone kanapy red banquettes

Kahil El'Zabar, Corey Wilkes, Alex Harding, Ishmael Ali

Michał Kwiatkowski – prowadzenie host

21.11**18.15** 6.15 pm • **NFM, foyer -3**

Immanuel Wilkins

Maciej Szabatowski – prowadzenie host**22.11****18.15** 6.15 pm • **NFM, foyer -1, czerwone kanapy** red banquettes

Joanna Duda, Sunny Kim, Helen Svoboda

Maciej Szabatowski – prowadzenie host**Spotkania odbędą się w języku angielskim.**

The meetings will be held in English.

Koncerty w mieszkaniach prywatnych Concerts in Living Rooms

15–16.11, 22–23.11

12.00 i 14.30 12 pm and 2.30 pm

Wykonawcy Performers

Artyści Jazztopad Festival

Jazztopad Festival artists

Kawa, ciasto, kot lub pies i... jazz. Koncerty muzyki improwizowanej odbywające się w mieszkaniach prywatnych są nieodzowną częścią Jazztopadowej tradycji. Wrocławska ekipa nie organizuje ich jednak tylko po to, aby wyróżniać się pośród innych polskich i europejskich wydarzeń jazzowych, chociaż faktycznie niewiele festiwali wychodzi poza klasyczną triadę sala koncertowa–klub–plener. Zamysł tkwi, jak sądzę, w prospołecznych i więziotwórczych ambicjach organizatorów. Pisanie w tym kontekście o niepowtarzalnej atmosferze trąci banałem, zastanówmy się więc nie czy, tylko dlaczego tradycja, którą Jazztopad się szczyci, jest tak wyjątkowa.

Po pierwsze, zauważmy paradoks: przestrzeń prywatna jest najbardziej naturalnym i jednocześnie najbardziej nienaturalnym miejscem obcowania z muzyką. Gdzie najczęściej słuchamy płyt itp.? Gdzie najrzadziej – o ile sami nie gramy – doświadczamy muzyki wykonywanej na żywo? W obu przypadkach chodzi o dom.

Po drugie, koncerty w mieszkaniach prywatnych zapewniają świeży, nieoczywisty kontekst sztuki, w której kreacji publiczność uczestniczy. Jednak również wyko-

nawcy mogą wykroczyć poza schemat scen na ogół ich goszczących. Być może artystki i artyści znajdują też w domach wrocławian chwilę wytchnienia od garderobiano-hotelowo-lotniskowych trudów życia w trasie?

Kilka lat temu Piotr Turkiewicz zwrócił uwagę na jeszcze jeden ciekawy aspekt. Otóż – i to po trzecie – podczas minionych edycji Jazztopadu niejednokrotnie zdarzało się, że muzyków i publiczność zapraszały do swoich domów osoby, które nigdy wcześniej nie uczestniczyły w festiwalu – otwarcie na nowe wrażenia i relacje następuje zatem po obu stronach.

W świecie muzyki improwizowanej powszechne jest przekonanie o istotnym wpływie, jaki ma na nią atmosfera miejsca, w którym owa muzyka powstaje. W salonie z aneksem kuchennym, pomiędzy sofą a legowiskiem labradora, na drugim czy piątym piętrze rodzi się jazz, jakiego nie można usłyszeć nigdzie indziej. Byłem, zapewniam i potwierdzam.

Janusz Jabłoński
(*Rozmowy Improwizowane*,
Program 2 Polskiego Radia)

Coffee, cake, a cat or a dog... and jazz. Improvised music concerts held in living rooms are an essential part of the Jazztopad tradition. But the Wrocław team doesn't organise them just to stand out among other Polish and European jazz festivals – although it's true that few festivals go beyond the classic triad of concert hall, club and outdoor stage. The real idea behind it, I believe, lies in the community-driven and relationship-building ambitions of the organisers. To talk about the 'unique atmosphere' in this context may sound like a cliché – so let's not ask whether this tradition is special, but rather why it is.

First, consider the paradox: private space is both the most natural and the most unnatural place to experience music. Where do we most often listen to albums and recordings? And where do we least often – unless we play ourselves – experience live music? In both cases, the answer is: at home.

Second, concerts in private homes offer a fresh, unexpected context for art in which the audience becomes a participant in the act of creation. At the same time, performers also have the chance to step outside the usual framework of the stages that typically host them. Perhaps these artists also find, in the homes of Wrocław's residents, a brief moment of respite from the dressing rooms, hotels and airports that make up the hardships of touring life?

A few years ago, Piotr Turkiewicz pointed out yet another interesting aspect. That is – the third reason – during past editions of Jazztopad, there were many instances where the people inviting musicians and audiences into their homes had never attended the festival before. This means that openness to new experiences and relationships occurs on both sides.

In the world of improvised music, there's a widespread belief in the significant influence of the setting in which the music is created.

And in a living room with a kitchenette, between a sofa and a labrador's bed, on the second or fifth floor, jazz is born – jazz that cannot be heard anywhere else. I've been there and I assure you – it's true.

Janusz Jabłoński
(*Improvised Conversations*, Polish Radio 2)
Translated by Irena Wypych

Jazz Morning Kids!

Poranki z muzyką na żywo:

Brum Brum

Film Matinéés with Live Music:

Vroom Vroom

16.11

10.30 am • Wrocław, Kino Nowe Horyzonty Cinema Nowe Horyzonty

Wykonawcy Performers

Kuba Lechki – perkusja drums

Marcin Moska – gitara, elektronika guitar, electronics

Program Programme

Bobaski i Miś: Wyścig (reż. M. Skrobecki)

Reksio: Reksio racjonalizator (reż. E. Wątor)

Bobaski i Miś: Lokomotywa (reż. M. Skrobecki)

Bolek i Lolek: Gokarty (reż. M. Cholerek)

Czapu Czupu: Co to tak trzeszczy? (reż. T. Głodek, B. Sroka-Mucha)

Bobaski i Miś: Wielki wóz (reż. M. Skrobecki)

Partner

Jazz Morning Kids!

Poranki z muzyką na żywo:

Kotki i pieski

Film Matinéés with Live Music:

Kittens and Dogs

23.11

10.30 am • Wrocław, Kino Nowe Horyzonty Cinema Nowe Horyzonty

Wykonawcy Performers

Kuba Lechki – perkusja drums

Marcin Moska – gitara, elektronika guitar, electronics

Program Programme

Czapu Czipu: Co to tak skrobie? (reż. T. Głodek, B. Sroka-Mucha)

Reksio: Reksio kompozytor (reż. J. Ćwiertnia)

Bobaski i Miś: Tajemnicze ślady (reż. M. Skrobecki)

Czapu Czipu: Co to tak merda? (reż. T. Głodek, B. Sroka-Mucha)

Reksio: Reksio rozjemca (reż. J. Ćwiertnia)

Bobaski i Miś: Ratunku (reż. M. Skrobecki)

Partner

Dzieciaki są jak jazz – pełne emocji, ruchliwe, spontaniczne, ekspresyjne, szczere, wrażliwe i nie krępuje ich gorset społecznych oczekiwań, a do tego wprost uwielbiają niespodzianki! Z kolei improwizujący muzycy pod wieloma względami przypominają najmłodszych i zazwyczaj chcą pielęgnować w sobie ów dziecięcy pierwiastek: zachować otwartość, nieokiełznaną ciekawość świata, skłonność do dialogu, komunikacji i wymiany. Lubią też zaskakiwać i być zaskakiwani.

Jazz nie jest tylko dla pełnoletnich i dlatego Jazztopad zaprasza na koncerty słuchaczki i słuchaczy w każdym wieku, a od kilkunastu lat specjalnie z myślą o kilkulatek (i ich rodzicach) organizuje też Jazz Morning Kids!, czyli poranki filmowe z muzyką na żywo w Kinie Nowe Horyzonty.

W tym roku wydarzenia te będą mieć miejsce w niedzielę 16 i 23 listopada o godzinie 10.30, a o improwizowaną ścieżkę dźwiękową do przygód *Reksia*, *Bolka i Lolka*, *Bobasków* i *Misia* oraz *Czupu Czipu* zadbają perkusista Kuba Lechki oraz gitarzysta, klawiszowiec i producent muzyczny Marcin Moska. Idę więc o zakład, że instrumentarium nie ograniczy się do gitary i perkusji, a dźwiękowych niespodzianek nie zabraknie.

Jazz to muzyka wolności i wyobraźni – improwizacja zachęca dzieci do kreatywności, otwartości na zmiany i odwagi w wyrażaniu siebie. Niejednostajny rytm i zaskakujące melodie rozwijają słuch, koncentrację i zdolność reagowania. Jazz uczy też dialogu – zarówno między muzykami, jak i między muzyką a słuchaczem – co wspiera rozwój społeczny, empatię i porusza wyobraźnię. Jest to zatem nie tylko zabawa, ale też lekcja współpracy

i uważności. Muzyka wykonywana na żywo daje coś, czego nie oferuje żaden ekran – prawdziwe emocje, energię i wspólnotę. Dziecko przekonuje się, że dźwięki powstają tu i teraz, że muzyka to nie tylko nauka nut, lecz nade wszystko przestrzeń do bycia razem, przeżywania i tworzenia.

Janusz Jabłoński
(*Rozmowy Improwizowane*,
Program 2 Polskiego Radia)

Kids are like jazz – full of emotion, energetic, spontaneous, expressive, honest, sensitive and unbridled by the corset of social expectations. And on top of that, most of them absolutely love surprises! Similarly, improvising musicians often resemble children in many ways and usually strive to preserve that childlike spark within themselves: maintaining openness, an untamed curiosity about the world and a natural inclination toward dialogue, communication and exchange. They also love to surprise – and to be surprised.

Jazz isn't just for adults, which is why Jazztopad welcomes listeners of all ages to its concerts. For more than a dozen years now, the festival has also been organising Jazz Morning Kids!, a series of film mornings with live music at the Nowe Horyzonty cinema, specially designed for young children (and their parents).

This year's events will take place on two Sundays – 16 and 23 November – at 10:30 am, featuring improvised soundtracks to the adventures of *Reksio*, *Bolek i Lolek*, *Bobaski i Miś*, and *Czapu Czipu*, performed by drummer Kuba Lechki and guitarist, keyboardist and music producer Marcin Moska. So I'd wager that their instrumentation won't be limited to just guitar and drums – and that sonic surprises will certainly be part of the fun.

Jazz is music of freedom and imagination – improvisation encourages kids to be creative, open to change and courageous in expressing themselves. Its varied rhythms and unexpected melodies develop listening skills, concentration and responsiveness. Jazz also teaches dialogue – both between musicians and between the music and the listener – which supports social development and empathy, and fires the imagination. So it's not only fun – it's also a lesson in cooperation and mindfulness. Live music offers something no screen ever can – real emotion, energy and a sense of connection. A child discovers that sounds are created here and now, and that music is not just about learning notes, but above all, a space for being together, feeling and creating.

Janusz Jabłoński

(*Improvised Conversations*, Polish Radio 2)

Translated by Irena Wypych

Karta podarunkowa

NFM Gift Card

Z myślą o Melomanach, którzy chcieliby ofiarować muzyczny prezent swoim bliskim, NFM przygotowało Kartę Podarunkową. For music lovers who would like to give a musical gift to their loved ones, the NFM has created a Gift Card.

Środki na niej zawarte można wymienić na bilety oraz towary, które w swojej ofercie posiada Narodowe Forum Muzyki im. Witolda Lutosławskiego (z wyłączeniem koncertów zewnętrznych organizatorów). Kartę Podarunkową można nabyć w Kasie NFM lub online i zasilić ją dowolną kwotą.

The funds on the Gift Card can be exchanged for tickets and merchandise offered by the Witold Lutosławski National Forum of Music (excluding concerts by external organisers). The Gift Card is available at the NFM Box Office and online. You can top it up with an amount of your choice.

Razem tworzymy przestrzeń dla piękna

Together we create a space for beauty

Wszystkich miłośników muzyki, którym zależy na rozwoju kultury, zachęcamy do wspierania działalności NFM! We invite all music lovers who want to contribute to the arts and support the activities of the NFM!

Fundusze pozyskane w ramach umów sponsorskich i specjalnych ofert wspierają rozwój NFM, w tym inicjatywy skierowane do dzieci i młodzieży, akcje aktywizujące seniorów, zamówienia kompozytorskie, przedsięwzięcia promujące polskich artystów i polską muzykę w kraju oraz za granicą. **Sponsorzy NFM** mają szansę zbudowania wizerunku mecenasów sztuki, a dołączając do programu **Fotel Konesera**, można umieścić swoje nazwisko lub nazwę firmy na fotelu w Sali Głównej ORLEN albo wykupić **Box firmowy**. Osoby zainteresowane rozwojem naszej instytucji zachęcamy do dołączenia do **Klubu Przyjaciół NFM** i wspierania bieżącej działalności artystycznej.

Funds obtained under sponsorship agreements and special offers support the development of the NFM, including initiatives aimed at children and adolescents, programmes activating senior citizens, commissions of new work, projects championing Polish artists and Polish music in Poland and internationally. The **NFM Sponsors** have an opportunity to build an image of art patrons, and by joining the **Connoisseur Chair** programme, you can put your name or company name on a chair in the ORLEN Main Hall or buy a **Company Box**. We invite people interested in the development of our organisation to join the **NFM Friends Club** and support our work.

Abonament symfoniczny NFM

NFM Symphonic Subscription

Niepowtarzalne chwile w wyjątkowej przestrzeni – koncerty w Narodowym Forum Muzyki to doskonały pomysł na udany wieczór! Z myślą o naszej spragnionej muzycznych wrażeń publiczności przygotowaliśmy abonament symfoniczny na sezon artystyczny 2025/2026.

Abonament zapewnia:

- stałe miejsce w Sali Głównej ORLEN,
- 30% zniżki od regularnej ceny biletu,
- otrzymywanie dedykowanego newslettera z aktualnymi promocjami,
- możliwość zakupu biletów w specjalnych cenach na inne wydarzenia organizowane przez NFM,
- zaproszenie na cykl spotkań *Wszystkie oblicza muzyki*.

Unique moments in a unique space – concerts at the National Forum of Music are a perfect idea for a great evening! Thinking about our audience craving for musical experiences we have prepared the Symphonic Subscription programme for the 2025/2026 season.

The subscription provides:

- your own seat in the ORLEN Main Hall,
- 30% discount off the regular ticket price,
- a dedicated newsletter with current promotions,
- special prices for other events organised by the NFM,
- invitation to a series of meetings for subscribers *All Faces of Music*.

Mecenas Tytularny NFM NFM Titular Patron

ORLEN

ENERGIA JUTRA ZACZYNA SIĘ DZIŚ

Rozwój zapewnimy największym programem modernizacji i cyfryzacji polskiej energetyki. To ponad 20 tysięcy kilometrów nowoczesnych sieci energetycznych, małe reaktory atomowe i nowe elektrownie gazowe.

ARTEZYJSKA

Sudety+

Naturalna Woda Mineralna

Hostel i Klubokawiarnia
MLECZARNIA

- 4 Olga Humeńczuk, fot. photo: Łukasz Rajchert
- 6 Piotr Turkiewicz, fot. photo: Łukasz Rajchert
- 8 David Murray Quartet, fot. photo: Laurent Elie Badessi
- 9 David Murray Quartet, fot. photo: Francesca Cinelli Murray
- 11 David Murray, fot. photo: Jules Allen
- 13 Hania Derej, fot. photo: Izabella Kędzierska
- 14 Katarzyna Kapela, fot. photo: Piotr Spigiel
- 16 Sofia Salvo, fot. photo: Ana Iramain
- 17 Luke Stewart, fot. photo: Andre Chung
- 18 Kahil El'Zabar, fot. photo: Sandro Miller
- 19 Marta Sánchez, fot. photo: Larisa Lopez
- 20 Marta Sánchez, Luke Stewart, fot. photo: archiwum artystów artist's collection
- 21 Kahil El'Zabar, fot. photo: Lisanne Lentink
- 22 Wadada Leo Smith, fot. photo: Jimmy Katz
- 23 Midori Takada, fot. photo: archiwum artystki artist's collection
- 24 Polish Cello Quartet, fot. photo: Łukasz Rajchert
- 24 Jakob Bro, fot. photo: archiwum artysty artist's collection
- 26 Xhosa Cole, fot. photo: archiwum artysty artist's collection
- 27 Ksawery Wójciński, fot. photo: archiwum artysty artist's collection
- 30, 31, 32 KneeJerk, fot. photo: Alex Waber
- 33 Jeremy Rose's Disruption!, fot. photo: Prudence Upton
- 34 Immanuel Wilkins, fot. photo: Joshua Woods
- 35 Lutosławski Quartet, fot. photo: Bartek Barczyk
- 36 Jeremy Rose's Disruption!, fot. photo: Yaya Stempler
- 37 Jeremy Rose, fot. photo: archiwum artysty artist's collection
- 38 Camila Nebbia, fot. photo: archiwum artystki artist's collection
- 39 James Banner, fot. photo: Dovile Sermokas
- 40 Moritz Baumgärtner, fot. photo: Patrick Essex
- 41 Joanna Duda, fot. photo: Klaudia Krupa
- 42 Oren Ambarchi, Johan Berthling, Andreas Werliin, fot. photo: Thobias Fäldt
- 43 Sunny Kim, fot. photo: Sung Hyun Sohn
- 44 Helen Svoboda, fot. photo: archiwum artystki artist's collection
- 46 ÖNDER, fot. photo: Govert Driessen
- 47 ÖNDER, fot. photo: Jaap Kroon
- 49 Jason Moran, Charles Lloyd, Larry Grenadier, fot. photo: archiwum artystów artist's collection
- 50 Jason Moran, fot. photo: archiwum artysty artist's collection
- 51 Larry Grenadier, fot. photo: Juan Hitters
- 52 Kweku Sumbry, fot. photo: Jati Lindsay
- 53 Charles Lloyd, fot. photo: Dominique Darr
- 54 Sundogs, fot. photo: Karol Adam Sokołowski
- 59, 60 Jazztopad 2024, fot. photo: Sławek Przerwa

Organizator Presenter

Narodowe Forum Muzyki im. Witolda Lutosławskiego
The Witold Lutosławski National Forum of Music

Dyrektorka NFM NFM Director

Olga Humeńczuk

Zastępca dyrektora ds. rozwoju

Deputy Director for Development
Natalia Klingbajl

Zastępca dyrektora ds. organizacyjnych

Deputy Director for Operations
Agnieszka Szklarczuk-Wach

Dyrektor artystyczny Artistic Director

Piotr Turkiewicz

Koordynatorki festiwalu Festival Coordinators

Patrycja Gbyl-Stojek
Wiktoria Smędra

Dział produkcji wydarzeń artystycznych

Artistic Events Production Department
Martyna Hnatyszak – kierownik Manager
Katarzyna Jodłowski, Katarzyna Karwaczyńska, Thu Quynh Karolina
Le, Jacek Muszkieta, Zuzanna Pajorska
Renata Puczyńska – koordynator ds. logistyki wydarzeń Events
Logistics Coordinator, Pola Morawetz

Dział promocji Promotion Department

Kamila Janaszkiewicz-Kosendiak – kierownik działu promocji
Promotion Manager
Wojtek Świerdzewski, Marta Gliwińska, Szymon Bira, Marta
Niedźwiecka, Izabela Kłys, Anna Marks, Katarzyna Darul, Barnaba
Matusz, Szymon Atys, Olga Drozdowska, Paweł Piotrowicz, Łukasz
Rajchert, Karol Sokołowski, Agnieszka Truszkowska, Julia Korpysz,
Przemysław Świątek

Dział sprzedaży i współpracy z biznesem

Sales and Corporate Relations Department
Katarzyna Świłtoń – kierownik działu sprzedaży i współpracy
z biznesem Sales and Corporate Relations Manager
Katarzyna Ziarniak, Paweł Słomka, Karolina Kostwicka, Aleksandra
Książek, Paulina Stechnij, Aleksandra Zegar, Magdalena Moździerz,
Barbara Franas, Katarzyna Janzer, Anna Juraszek, Maria Grądkowy

Biuro prasowe Press Office

Agnieszka Frei, Olga Benedyktowicz, Agnieszka Szachnowska-
Cybulska

Sekretariat Secretariat

Martyna Łukasiewicz, Julia Tkaczyk, Aneta Siejka

Asystentki zastępców dyrektora Assistants to Deputy Directors

Emilia Szymkowiak-Rogacka – asystentka zastępcy dyrektora ds.
rozwoju Assistant to Deputy Director for Development
Paula Stępień – asystentka zastępcy dyrektora ds. organizacyjnych
Assistant to Deputy Director for Operations

Dział produkcji technicznej Technical Production Department

Maciej Komorowski – kierownik Manager
Maciej Prokopowicz – zastępca kierownika Deputy Manager
Marcin Piłat, Kamil Folga, Marcin Osicki, Krystian Żychliński, Rafał
Żelechowski, Andrzej Wysmyk, Wojciech Kwinta, Mateusz Maziarz,
Rafał Jęczmyk, Jakub Skowroński, Łukasz Wiśniewski, Maciej
Jackiewicz, Adrian Nosarzewski, Piotr Stanclik, Bartosz Molka, Mikołaj
Nowicki, Stanisław Olek, Piotr Papier, Łukasz Myszyński, Aleksander
Sobecki, Rafał Skiba, Piotr Rudnicki, Łukasz Lisoń, Dawid Makowski,
Katarzyna Wojtaszek, Jakub Boduch, Asteria Olszewska, Katarzyna
Łasek, Tomasz Stypułkowski, Michał Andruszewski, Karol Jagusiak,
Maciej Samół, Tomasz Kopczyński, Maciej Pomianek, Jędrzej Węzka,
Grzegorz Kołodziej, Maksymilian Lewiński, Mateusz Makówka, Mateusz
Gawliński, Łukasz Wojciechowski

Dział zarządzania obiektem Facility Management Department

Katarzyna Wałuszko – kierownik Manager
Andrzej Kurowski, Joanna Pukienas, Karol Gawroński, Teresa
Benedyczak, Krzysztof Haremza, Maciej Tabisz, Jakub Dąbrowski,
Mirosław Sobiech, Krzysztof Szymczak, Jacek Bukowiecki, Grzegorz
Kuchciński, Łukasz Kocia, Wojciech Załucki, Marta Gryciuk, Oliwia
Gołębiowska, Beata Helak, Krzysztof Bombała, Tomasz Rudzki,
Julia Stężycka

Dział finansów i kontrolingu Finance and Controlling Department

Agnieszka Tracz – kierownik Manager
Karolina Baran, Mirosława Chwiejczak, Paulina Golc, Małgorzata Janas,
Małgorzata Kuźmińska

Zespół ds. zamówień publicznych Public Procurement Team

Karolina Wąsowicz, Jędrzej Gajowiak, Dominika Ślęzak, Bernadeta
Filipowski

Dział zarządzania zasobami ludzkimi

Human Resources Department
Wioletta Stasik – kierownik Manager
Jolanta Drozdowska – zastępca kierownika Deputy Manager
Marta Sokołowska, Iwona Szubert, Anna Matusiak, Anna Markiewicz,
Aleksandra Wiącek, Marta Piwowar-Wierzbicka

Zespół ds. obsługi widowni Ushers Team

Joanna Wagner-Zadorska, Alicja Zarębska, Dominika Karkoszka, Eliza
Banaś, Anna Fiedukiewicz, Anna Sim, Aleksandra Kaim, Małgorzata
Gąciarz

Dział księgowości Accounting Department

Jolanta Wiewiórska – główna księgowa Chief Accountant
Monika Mały, Elżbieta Matczak, Małgorzata Korystawska, Anna Opala,
Dorota Małolepsza

Wydawca Publisher

Narodowe Forum Muzyki im. Witolda Lutosławskiego
The Witold Lutosławski National Forum of Music
pl. Wolności 1
50-071 Wrocław
www.nfm.wroclaw.pl

Copyright © by

Narodowe Forum Muzyki im. Witolda Lutosławskiego
Wrocław 2025

Redakcja Edition

Izabela Kłys, Marta Niedźwiecka

Redakcja językowa Editor of the Polish version

Olga Drozdowska

Proofreading

Anna Marks

Teksty Texts

Janusz Jabłoński
(*Rozmowy Improvizowane*, Program 2 Polskiego Radia *Improvised
Conversations*, Polish Radio 2)

Tłumaczenia Translations

Irena Wypych, Anna Marks

Wizerunek festiwalu, skład Festival Visual Identity, Layout

Wojtek Świerdzewski

Sprzedaż biletów online Tickets online

www.bilety.nfm.wroclaw.pl

Organizator zastrzega sobie możliwość dokonania zmian w programie.

The Presenter reserves the right to make changes to the programme.

Wszelkie prawa zastrzeżone. Rozpowszechnianie całości lub
fragmentów niniejszej publikacji bez zgody właściciela praw jest
zabronione. All rights reserved. Distribution of all or part of this
publication without permission from the rights holder is prohibited.

nfm.wroclaw.pl
jazztopad.pl

ISBN 978-83-68234-00-8

Bilety Tickets

71 715 97 00

jazztopad.pl

f jazztopad

i jazztopadfestival

Organizator Presenter

NFM – instytucja kultury współprowadzona przez
NFM – institution of culture co-managed by

Mecenas Tytularny NFM
NFM Titular Patron

Mecenasi NFM
NFM Patrons

Partnerzy strategiczni NFM
NFM Strategic Partners

Partnerzy NFM NFM Partners

Partnerzy medialni NFM NFM Media Partners

Partnerzy festiwalu Festival Partners

Partner Jazz Morning Kids

Klub festiwalowy Festival Club

Festiwal jest członkiem
Festival is a member of

Partner projektu Melting Pot Made in Wrocław
Partner of the Melting Pot Made in Wrocław project

